

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I *Tiedonantoja*

Komissio

95/C 253/01	Ecu.....	1
95/C 253/02	Voin myynnistä alennettuun hintaan sekä konditoriatuotteiden, jäätelöiden ja muiden elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettulle voille ja voiöljylle myönnettävästä tuesta 16 päivänä helmikuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 570/88 mukainen pysyvä tarjouskilpailu.....	2
95/C 253/03	Tiedonanto päätöksistä, jotka on tehty erilaisten maatalousalan tarjouskilpailumennettelyjen osana (maitotuotteet).....	2
95/C 253/04	Valtion tuki — C 56/94 (NN 86/93) — Espanja (*).....	3

II *Valmistavat säädökset*

Komissio

95/C 253/05	Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista.....	10
95/C 253/06	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/6/ETY ja sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/22/ETY muuttamisesta (*)	19

95/C 253/07	Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteeseen myönnettävästä tuesta annetun asetuksen (ETY) N:o 1107/70 muuttamisesta (*)	22
-------------	---	----

95/C 253/08	Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun asetuksen (ETY) N:o 1765/92 poikkeuksesta markkinointivuoden 1996/97 kesannointivelvoitteen osalta	23
-------------	---	----

III Tiedotteita

Neuvosto

95/C 253/09	Tiedote avoimien kilpailujen järjestämisestä	24
-------------	--	----

Komissio

95/C 253/10	Avoin ehdotuspyyntö tutkimuksesta ”Yleisten palveluvelvoitteiden kustannuslaskenta ja rahoitus Euroopan yhteisön tietoliikennemarkkinoilla”	25
-------------	---	----

95/C 253/11	Tarjouspyyntö verkkojen muodostamiseksi alue- ja paikallisviranomaisista, jotka ovat halukkaita toteuttamaan yhdessä EAKER:stä annetun asetuksen 10 artiklassa tarkoitettuja, alueiden väliseen taloudelliseen kehitysyhteistyöhön liittyviä kulttuuripainotteisia kokeiluhankkeita	26
-------------	---	----

95/C 253/12	Ehdotuspyyntö pilottitoimista, jotka tähtäävät tietoyhteiskunta-käsitteen yhdentämiseen heikommassa asemassa olevien alueiden aluekehityspolitiikkaan EAKR-asetuksen 10 artiklan ja ESR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti	27
-------------	---	----

95/C 253/13	Uutta luovat hankkeet: uudet työpaikat ja erityisesti paikallisiin aloitteisiin perustuvat työpaikat — Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen 10 artikla — Tarjouspyyntö N:o 95/37	29
-------------	--	----

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Ecu (¹)

28. syyskuuta 1995

(95/C 253/01)

Kansallisen valuutan määrä yhtä yksikköä kohti:

Belgian frangi ja		Suomen markka	5,67662
Luxemburgin frangi	38,5737	Ruotsin kruunu	9,26098
Tanskan kruunu	7,29219	Sterling-punta	0,836417
Saksan markka	1,87570	Yhdysvaltojen dollari	1,32045
Kreikan drakma	305,368	Kanadan dollari	1,78419
Espanjan peseta	162,323	Japanin jeni	131,807
Ranskan frangi	6,47483	Sveitsin frangi	1,51429
Irlannin punta	0,817921	Norjan kruunu	8,26140
Italian liira	2134,22	Islannin kruunu	85,3936
Alankomaiden guldeni	2,10044	Australian dollari	1,75405
Itävallan šillinki	13,1979	Uuden-Seelannin dollari	2,01657
Portugalin escudo	196,853	Etelä-Afrikan randi	4,81707

Komissio on ottanut käyttöön automaattisella vastauslaitteella varustetun teleksin, joka ilmoittaa muuntokurssit tärkeimpinä valuuttoina kysyjän otettua siihen yhteyden omalla teleksillään. Tämä palvelu toimii päivittäin kello 15.30:stä seuraavaan päivään kello 13:een.

Palvelun käyttäjän on:

- valittava teleksinnumero 23789, Bryssel,
- annettava oma teleksitunnuksensa,
- kirjoitettava koodi "cccc", joka käynnistää automaattisen vastausjärjestelmän ecun muuntokurssien lähettämiseksi käyttäjän teleksiin,
- ylläpidettävä keskeytymätöntä teleksiyhteyttä, kunnes sanoma ilmoitetaan päättyneeksi koodilla "ffff".

Huom.: Komissiolla on käytössä myös automaattisella vastauslaitteella varustettu teleksi (N:o 21791) sekä automaattisella vastauslaitteella varustettu telekopiolaite (N:o 296 10 97), jotka lähettävät päivittäisiä tietoja yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavien muuntokurssien laskemisesta.

(¹) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3180/78, annettu 18 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL N:o L 379, 30.12.1978, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1971/89 (EYVL N:o L 189, 4.7.1989, s. 1).
Neuvoston päätös 80/1184/ETY, tehty 18 päivänä joulukuuta 1980 (Lomé'n sopimus) (EYVL N:o L 349, 23.12.1980, s. 34).
Komission päätös N:o 3334/80/EHTY, tehty 19 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 349, 23.12.1980, s. 27).
Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 345, 20.12.1980, s. 23).
Neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 345, 20.12.1980, s. 1).
Euroopan investointipankin valtuuston päätös, tehty 13 päivänä toukokuuta 1981 (EYVL N:o L 311, 30.10.1981, s. 1).

Voin myynnistä alennettuun hintaan sekä konditoriatuotteiden, jäätelöiden ja muiden elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettulle voille ja voiöljylle myönnettävästä tuesta 16 päivänä helmikuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 570/88 mukainen pysyvä tarjouskilpailu

(95/C 253/02)

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti N:o L 55, 1 päivänä maaliskuuta 1988, sivu 31)

Tarjouskilpailun numero: 168

Komission päätös, tehty 18 päivänä syyskuuta 1995

(ecuina/100 kg)

Kaavat			A/C—D		B	
Käyttötavat			Merkki- aineilla	Ilman merkki- aineita	Merkki- aineilla	Ilman merkki- aineita
Vähimmäis- hintaa	Voi ≥ 82 %	Sellaisenaan	—	—	—	—
		Voiöljy	—	—	—	—
Jalostusvakuus		Sellaisenaan	—		—	
		Voiöljy	—		—	
Tuen enimmäis- määrä	Voi ≥ 82 %		125	121	—	121
	Voi < 82 %		120	116	—	—
	Voiöljy		154	150	154	150
	Kerma		—	—	54	—
Jalostus- vakuus	Voi		145	—	—	—
	Voiöljy		180	—	180	—
	Kerma		—	—	61	—

Tiedonanto päätöksistä, jotka on tehty erilaisten maatalousalan tarjouskilpailumenettelyjen osana (maitotuotteet)

(95/C 253/03)

(Katso tiedonanto Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä N:o L 360 21 päivänä joulukuuta 1982, sivu 43.)

(ecuina/100 kg)

Pysyvä tarjouskilpailu	Tarjouskilpailun numero	Komission päättös	Tuen enimmäismäärä	Käyttötarkoi- tusvakuus
Yhteisössä suoraan kulutukseen tarkoitetulle voiöljylle tarjouskilpailulla myönnettävästä tuesta 20 päivänä helmikuuta 1990 annettu komission asetus (ETY) N:o 429/90 (EYVL N:o L 45, 21. 2. 1990, s. 8)	128	18. 9. 1995	179	203

(ecuina/100 kg)

Pysyvä tarjouskilpailu	Tarjouskilpailun numero	Komission päättös	Vähimmäis- myyntihinta	Jalostusvakuus
Rehuseosten valmistukseen tarkoitettua rasvattoman maitojauheen myynnistä tarjouskilpailun perusteella 20 päivänä marraskuuta 1991 annettu komission asetus (ETY) N:o 3398/91 (EYVL N:o L 320, 22. 11. 1991, s. 16)	83	18. 9. 1995	210,10	42,00

VALTION TUKI

C 56/94 (NN 86/93)

Espanja

(95/C 253/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92—94 artikla)

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukainen, jäsenvaltioille ja muille, joita asia koskee, osoitettu, tiettyjä Kataloniaan ja Madridiin sijoittautuneen La Seda de Barcelona SA:n hyväksi toteutettuja tai ehdotettuja toimenpiteitä koskeva komission tiedonanto

Komissio on jäljempänä olevalla kirjeellä antanut Espanjan hallitukselle tiedon päätöksestään aloittaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukainen menettely.

”Sanomalehtiartikkeleiden ja niiden, joita asia koskee, tekemien valitusten perusteella komissio pyysi 3 päivänä joulukuuta 1991 päivätyssä kirjeessä Espanjan hallitukselta tietoja julkisen laitoksen Institut Català de Finances'in (ICF) Kataloniaan ja Madridiin sijoittautuneelle keinokuitujen valmistajalle La Seda de Barcelona SA:lle (LSB) tekemästä lainatarjouksesta sekä LSB:lle henkilöstön irtisanomisesta aiheutuneiden kulujen maksamisesta palkkatakurahastosta (Fondo de Garantia Salarial — Fogasa).

Espanjan hallitus ilmoitti 7 päivänä helmikuuta 1992 päivätyssä kirjeessä, että LSB oli hakenut ICF:lta takausta 1 700 000 000 pesetan suuruiselle lainalle. Avustushakemusta oltiin juuri käsittelemässä, eikä päätöstä asiasta ollut vielä tehty. Espanjan hallitus ilmoitti lisäksi, että takausta myönnettäisiin ainoastaan kaupallisilla ehdoilla, eikä perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklaa siten rikotaisi. Lisäksi LSB:n jättämässä hakemuksessa oli ilmoitettu, että jos hakemus hyväksyttäisiin, yhtiö antaisi vakuuden kiinteänä omaisuutena, jonka arvo oli takausta huomattavasti korkeampi. LSB ei ollut hakenut Fogasalta avustusta henkilöstön irtisanomisesta aiheutuneisiin kuluihin, eikä tämänkaltaista avustusta myöskään ollut myönnetty. Lisäksi Espanjan hallitus huomautti, että Fogasta irtisanotulle henkilöstölle maksetut palkat eivät missään tapauksessa muodostaisi tukea.

Myöhempien sanomalehtiartikkeleiden ja valitusten johdosta komissio tiedusteli 12 päivänä helmikuuta 1993 päivätyssä kirjeessään Espanjan hallitukselta, oliko ICF hyväksynyt LSB:n takaushakemuksen, sekä pyysi tietoja liittyen artikkeliin, jonka mukaan Madridin viranomaiset olivat myöntäneet LSB:lle erillisen takauksen 1 000 000 000 pesetan suuruiselle lainalle.

Espanjan hallitus ilmoitti 5 päivänä huhtikuuta 1993 päivätyssä kirjeessä, että ICF oli hyväksynyt LSB:n takauksen, joka oli ollut voimassa helmikuusta 1992. Espanjan hallituksen mukaan tällä ei ollut rikottu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklaa, koska, kuten aiemmin oli ilmoitettu, takaus oli myönnetty kaupallisin ehdoin ja LSB oli antanut takaukselle vakuuden kiinteänä omaisuutena. Espanjan hallitus ilmoitti lisäksi, että Madridin viranomaiset eivät olleet päättäneet antaa LSB:lle takausta 1 000 000 000 pesetan suuruiselle lainalle, vaan vakuuttivat, että jos tällaista takausta suunniteltaisiin, siitä ilmoitettaisiin komissiolle.

Lisäksi Espanjan hallitus ilmoitti 1 päivänä heinäkuuta 1993 päivätyssä kirjeessään komissiolle, että Madridin viranomaiset olivat 21 päivänä huhtikuuta 1993 hyväksyneet LSB:lle rakennemuutostuen kuudeksi kuukaudeksi takauksena 1 000 000 000 pesetan suuruiselle lainalle, jonka vakuutena oli jälleen LSB:n omistamaa kiinteää omaisuutta. Takauksen avulla yhtiö voisi panna täytäntöön rakennemuutossuunnitelman, josta oli toimitettu jäljennös komissiolle yhdessä takaussopimuksen jäljennöksen ja kyseisestä kiinteästä omaisuudesta tehdyn arvion kanssa.

Komissio ilmoitti 19 päivänä heinäkuuta 1993 päivätyssä kirjeessä Espanjan hallitukselle, että koska LSB:lle myönnetystä lainan takauksesta ilmoitettiin komissiolle vasta sen jälkeen, kun Madridin viranomaiset olivat sen hyväksyneet, sekä tätä takausta että toista ICF:n LSB:lle myöntämää takausta pidettäisiin ilmoittamattomana tukena. Komissio pyysi lisätietoja ja lisäselvityksiä tietyistä seikoista myös 2 päivänä elokuuta 1993 päivätyssä kirjeessä.

Espanjan hallitus toimitti 6 päivänä lokakuuta 1993 päivätyssä kirjeessä komission pyytämät lisätiedot, joihin sisältyivät yksityiskohtaiset tiedot LSB:n nykyisestä ja arvioidusta tuotannosta, jäljennös ICF:n myöntämän lainan takausta koskevasta sopimuksesta sekä arvio yhtiön kiinteästä omaisuudesta, joka oli annettu vakuudeksi takaukselle. Lisäksi Espanjan hallitus pyysi 17 päivänä tammi-

kuuta 1994 päivätyssä kirjeessään komissiota sallimaan pelastustuen myöntämisen LSB:lle odotettaessa komission päätöstä lainan takauksien soveltuvuudesta ja varamaan siten aikaa uuden rakennemuutossuunnitelman laatimiselle.

Komission pyysi 28 päivänä tammikuuta 1994 päivätyssä kirjeessä selvitystä ehdotetun pelastustuen muodosta ja määrästä.

Espanjan hallitus ilmoitti 18 päivänä helmikuuta 1994 päivätyssä kirjeessä, että ehdotettu pelastustuki annettaisiin kuudeksi kuukaudeksi takauksena 1 000 000 000 pesetan suuruiselle lainalle, jonka vakuutena olisi jälleen yhtiön omistamaa kiinteää omaisuutta, ja se rajoitettaisiin määrään, joka on tarpeen yrityksen pitämiseksi toiminnassa kyseisen ajanjakson aikana.

Lisäksi komissio esitti 27 päivänä toukokuuta 1994 päivätyssä kirjeessä Espanjan hallitukselle tiedustelun koskien sanomalehtiartikkelia, jonka mukaan Katalonian viranomaiset olivat päättäneet myöntää LSB:lle 1 500 000 000 pesetan suuruisen avustuksen ja olivat jo maksaneet yhtiön puolesta sen yhteensä 4 117 000 000 pesetan suuruiset velat sen entiselle omistajalle Akzo NV:lle. Artikkelin mukaan velat siirrettäisiin julkisessa omistuksessa olevalle yhtiölle Eclipsalle ja muunnettaisiin sen jälkeen yhtiöosuuksiksi, jolloin Katalonian viranomaisilla olisi enemmistöosuus LSB:stä. Komissio tiedusteli myös toisesta sanomalehtiartikkelista, jonka mukaan LSB suunnitteli perustavansa polyesterin tuotantoa varten uuden tehdaslaitoksen, jonka vuotuinen tuotantokyky olisi 55 000 tonnia. Tällaista laitosta ei ollut Espanjan hallituksen esittämässä rakennemuutossuunnitelmassa ehdotettujen toimenpiteiden joukossa.

Espanjan hallitus esitti 12 päivänä heinäkuuta 1994 lyhyesti huomautuksensa sanomalehtiartikkeleista todeten, että vaikka LSB oli hakenut lisäavustusta, kyseistä avustusta ei yhtiölle ollut myönnetty eikä yritykselle ollut luvattu, että komissiolle jatkossakaan ilmoitettaisiin tällaisista ehdotuksista.

Komissio pyysi 1 päivänä heinäkuuta 1994 päivätyssä kirjeessä Espanjan hallitusta toimittamaan lisätietoja ehdotetusta pelastustuesta ja erityisesti premiosta, joka yhtiön olisi maksettava, sekä erityisistä takauksen mobilisointia koskevista sopimusehdoista, ja pyysi Espanjan hallitusta osoittamaan, että tuki rajoitettaisiin määrään, joka tarvitaan yrityksen pitämiseksi toiminnassa. Komissio pyysi Espanjan hallitusta myös ilmoittamaan Fogasan

1 221 134 510 pesetan suuruisesta lainasta LSB:ltä perimän vuotuisen korkokannan sekä laina-ajan ja tiedusteli Espanjan hallitukselta, olivatko lainaehdot Fogasan tavanomaisen käytännön ja sen sääntöjen mukaiset. Komissio pyysi Espanjan hallitusta myös tarkentamaan, mikä on Alcalá de Henaresissa olevan kiinteän omaisuuden, joka on Fogasan lainan vakuutena ja jota käytettäisiin vakuutena myös ehdotetulle pelastustuelle, nykyinen arvo.

Koska Espanjan hallitus jätti vastaamatta tähän kirjeeseen, komissio pyysi 20 päivänä heinäkuuta 1994 päivätyllä kirjeellä uudelleen lisätietoja ehdotetusta pelastustuesta ja Fogasan LSB:lle myöntämän lainan ehdoista. Espanjan hallitus jätti edelleen vastaamatta.

Syyskuussa 1994 lehdistössä kerrottiin, että Akzo NV oli suostunut pidentämään vuodella LSB:n yhteensä 4 117 000 000 pesetan suuruisen velan takaisinmaksuaikaa sen entiselle, enemmistöosuuden LSB:stä omistavien Katalonian ja Madridin viranomaisten alaiselle enemmistöosuuden omistajalle. Kerrottiin myös, että LSB:n työvoimaa oli vähennetty 1 604 henkilöstä 1 500 henkilöön ja että irtisanotuista aiheutuvat kustannukset olisi rahoitettu Madridin viranomaisten myöntämällä lainalla. Artikkelissa väitettiin lisäksi, että LSB:n arvioidut tappiot vuodelta 1994 olisivat noin 1 000 000 000 pesetaa, mikä on vähemmän kuin edellisinä vuosina.

Yhtiö ja kyseessä oleva tuki

LSB:n nykyiseen keinokuitujen tuotevalikoimaan kuuluvat tekstiilifilamenttilangat polyamidista, polyesteristä ja raionista, tapulikuidut polyesteristä, teollisuusfilamenttilangat polyesteristä ja polyamidista sekä polyesterirakeet.

Jatkuvan ja voimistuvan kilpailun, hintoihin kohdistuvan paineen ja korkeiden korkokantojen johdosta LSB ilmoitti vuoden 1991 verottamattomiksi toimintatappioiksi 3 985 608 379 pesetaa. Kyseisen vuoden aikana LSB:n silloinen enemmistöosuuden omistaja Azko NV myi 57,5 prosentin suuruisen osuutensa 1 pesetalla. LSB oli velkaantunut huomattavasti johtuen paikallisista ja kansallisista veroista ja sosiaaliturvamaksuista, ja epäselvyydet koskien vastuuta LSB:n johtamisesta Azko NV:n myytyä osuutensa johtivat yhtiön tilanteeseen, jota Espanjan hallitus kuvasi sanoilla 'taloudellinen kuristusote', koska LSB ei enää kyennyt maksamaan henkilöstön palkkoja ja velkoja tavarantoimittajille. LSB:n kannattavuuden palauttamiseksi laadittiin rakennemuutossuunnitelma. Suunnitelmassa nimettiin joukko tekijöitä, jotka olivat vaikuttaneet LSB:n asemaa heikentävästi, sekä osoitettiin alat, joihin sen olisi investoitava kannattavuuden saavuttamiseksi vuosien 1993–1995 välisenä aikana, sekä vielä muita investointeja, yhteensä 2 760 000 000 pesetan arvosta.

Suunnitelmassa ehdotettiin uutta ylimääräistä tuotantokykyä korkeamoduulisen heikosti kutistuvan teollisuusfilamenttilangan valmistukseen polyesteristä etupäässä autonrenkaita varten. Yhtiön synteettisten kuitujen valmis-

tuksen kokonaistuotantokyky näyttäisi kuitenkin laskevan, koska nykyinen polyesteritapulikitujen tuotantokyky vaihtuisi polyesterirakeiden tuotantoon pulloja ja muita säiliöitä varten ja koska polyamiditekstiilifilamenttilangan tuotantokyky poistettaisiin käytöstä.

(tuhansina tonneina)

Tuotanto vuonna 1992 ja nykyinen ja arvioitu tuotantokyky vuonna 1992 ja 1995

	Tuotanto 1992	Tuotantokyky	
		1992	1995
<i>Tekstiilifilamenttilanka</i>			
Raion	3,3	4,2	4,2
Polyamidi	2,0	8,0	0,0
Polyesteri	3,6	6,5	6,5
<i>Teollisuusfilamenttilanka</i>			
Polyamidi	1,7	2,1	2,1
Polyesteri	4,4	7,5	9,0
<i>Tapulikuitu</i>			
Polyesteri	43,8	60,0	40,0
Keino-kuidut yhteensä	53,8	88,3	61,8
<i>Rakeet</i>			
Polyamidi	2,5	3,0	3,0
Polyesteri	22,7	52,0	72,0

Suunnitelman mukaisesti rakennemuutos rahoitettaisiin ICF:n ja Madridin viranomaisten takaamalla lainoilla ja omaisuuden myynnistä saaduilla lisävaroilla, ja rakennuudistuksesta aiheutuvat irtisanomiset rahoitettaisiin Fogasasta.

Vuonna 1992 LSB lakkautti noin 500 työpaikkaa vähentäen työvoimaa 2 283 henkilöstä vuoden 1991 lopussa 1 785 henkilöön vuoden 1992 loppuun mennessä. Myöhempiä vähennystä 1 417 henkilöön suunniteltiin. Kuten suunnitelmassa esitetään, irtisanotun henkilöstön palkat ja korvaukset maksettiin Fogasasta, joka myöhemmin sopi LSB:n kanssa 1 221 134 510 pesetan suuruisen lainan ehdoista 939 333 776 pesetan pääomalla ja 281 800 734 pesetan korkokannalla. Tämän lainan vakuudeksi kiinnitettiin yhtiön maa-alueet ja rakennukset Alcalá de Henaresissa. Kyseinen kiinteä omaisuus ja sen arvo eivät kuitenkaan ole selvät: Espanjan hallituksen 6 päivänä lokakuuta 1993 päivätyn kirjeen mukaan kyse on 4 päivänä toukokuuta 1993 noin 10 483 040 000 pesetan arvoiseksi arvioidusta maa-alueesta; kyseisen kirjeen liitteen mukaan on kuitenkin kyseessä 22 päivänä kesäkuuta 1993 vain 1 253 825 000 pesetan arvoiseksi arvioitu maa-alue. Muita lainaehtoja, kuten vuotuista perittyä korkokantaa ja laina-aikaa, ei ole ilmoitettu komissiolle.

ICF:n myöntämä takaus oli tarkoitettu yhteensä 1 500 000 000 pesetan suuruisia kaupallisia lainoja ja niihin liittyviä yhteensä 200 000 000 pesetan suuruisia korkomaksuja varten. Yhtiön on maksettava vuotuinen 1,75 prosentin suuruinen preemio lainanhoito- ja riskimaksuna, ja ICF:lle siirrettiin kahden LSB:n omistaman El Prat de Llobregatissa sijaitsevan maa-alueen kiinnitysoikeudet, joista toinen arvioitiin 23 päivänä kesäkuuta 1993 15 538 280 980 pesetan arvoiseksi ja toinen 16 päivänä kesäkuuta 1993 10 442 093 350 pesetan arvoiseksi. Muita lainaehtoja, kuten laina-aikaa, ei toimitettu tiedoksi komissiolle.

Madridin viranomaisten ehdottama takaus koskisi enintään 1 000 000 000 pesetan suuruisia määriä ja se myönnettäisiin kuudeksi kuukaudeksi kaupallisten lainojen ja niihin mahdollisesti liittyvien korkomaksujen tueksi. Yhtiöllä olisi näin mahdollisuus maksaa osa huomattavista veroveloistaan ja sosiaaliturvamaksuista. Vakuudeksi takaukselle yhtiön Alcalá de Henaresissa sijaitsevat maa-alueet ja rakennukset, joiden nykyinen arvo on epävarma, kiinnitettäisiin toisen kerran. Muita takaukseen liittyviä ehtoja ja niistä erityisesti LSB:n maksamaa preemiota ja takauksen mobilisointia koskevia sopimusehtoja ei toimitettu komissiolle tiedoksi.

Rakennemuutostuki

Koska Euroopan talousalueella käydään merkittävää kauppaa kaikista yhtiön valmistamista synteettisistä kuiduista ja langoista, mikä tahansa yhtiön rakennuudistuksen tueksi myönnetty valtiontuki vääristäisi kilpailua ja vaikuttaisi kyseiseen kauppaan.

Komissio ei voi Espanjan hallituksen komissiolle toimitettujen tietojen perusteella varmuudella vahvistaa, että Fogasan ja LSB:n kesken sovitut lainaehdot eivät muodosta valtiontukea. Jos lainaehdot heijastaisivat markkinaolosuhteita ja olisivat Fogasan sääntöjen mukaisia ja jos yhtiö näyttäisi antaneen riittävän vakuuden takaisinmaksamiselle (riippumatta siitä, kumpi kiinteästä omaisuudesta tehty arvio pitää paikkansa), laina ei muodostaisi valtiontukea. Jos ehdot eivät heijastaisi markkinaolosuhteita, laina sisältäisi perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan ja ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan mukaisen tukiosan.

Komissio ei millään tavalla vastusta Fogasan LSB:n työntekijöiden hyväksi toteuttamaa toimenpidettä, jolla se sääntöjensä mukaisesti maksaa yhtiön puolesta tietyn summan niistä palkoista ja korvauksista, joita kyseiset työntekijät eivät muutoin olisi saaneet.

Lainan takausten osalta komissio on tehnyt selväksi (¹), että sen arvioon siitä, sisältävätkö kyseiset takaukset valtiontukiosan perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan merkityksessä, sisältyy analyysi lainanottajan taloudellisesta tilanteesta. Tavallisesti tukiosana pidetään lainanottajan vapailla markkinoilla maksaman korkokannan ja takauksen saannin yhteydessä tosiasiallisesti perityn korkokannan välistä erotusta. Tietyissä olosuhteissa, erityisesti silloin, kun tuensaajana on vaikeuksissa oleva yritys, valtiontakauksen myöntäminen voi kuitenkin olla elintärkeää. Tällaisissa tapauksissa tuen suuruus voi olla yhtä suuri kuin lainan. Lisäksi takauksen arvo riippuu myös takauksen alaisten summien takaisinmaksuehdoista ja erityisesti siitä, mihin takauksen alaiset summat sijoittuvat suosituimmuusjärjestyksessä muihin yhtiön suosituimmuusasemassa oleviin velkoihin verrattuna. Tällaiset takaukset sallitaan ainoastaan, jos niiden mobilisointi liitetään sopimuksiin erityisehtoihin, joita voivat olla jopa tuensaajayrityksen pakollinen konkurssiin asettaminen tai muu vastaava menettely.

Komissio ei voi Espanjan hallituksen sille toimittamien tietojen perusteella määrittellä tarkasti, mikä on ICF:n LSB:lle myöntämän takauksen tai Madridin viranomaisien LSB:lle ehdottaman takauksen tukiosa. Espanjan viranomaisien esittämien tietojen perusteella LSB näyttäisi kuitenkin olevan vaikeuksissa oleva yritys, jolle takaukset, jos ne sallittaisiin, mahdollistaisivat avoimilla markkinoilla luoton, jota se ei muutoin voisi saada. Sen vuoksi komission on syytä olettaa, että molemmat tuet jossain määrin muodostavat valtiontuen.

Kuten vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakennemuutoksiin myönnettävää valtiontukea koskevissa suuntaviivoissa määrätään (²), pääperiaatteena on, että rakennemuutostuki sallitaan sen muodosta riippumatta ainoastaan silloin, kun se on yhteisön edun mukainen ja on osa toteuttamiskelpoista rakennemuutos/tervehdyttämishjelmaa, josta on toimitettu komissiolle yksityiskohdaiset tiedot. Rakennemuutossuunnitelman on täytettävä seuraavat edellytykset:

- suunnitelman on palautettava yrityksen kannattavuus pitkällä aikavälillä ja elvytettävä se kohtuullisessa ajassa perustuen realistisiin arvioihin yrityksen tulevasta toimintaedellytyksistä,

- suunnitelmassa on vältettävä mahdollisia kilpailijoihin kohdistuvia haitallisia vaikutuksia niin pitkälle kuin mahdollista,

- rakennemuutostuen intensiteetti on rajoitettava rakennemuutostuen toteuttamiseen tarvittavaan alimpaan määrään ja se on liitettävä komission ennakoidaan hyötyyn. Sen vuoksi rakennemuutostuen saajien tavallisesti odotetaan panostavan merkittäväällä tavalla rakennemuutossuunnitelmaan joko sisäisistä rahavaroista tai ulkoisen kaupallisen rahoituksen avulla.

Suuntaviivojen mukaan yrityksen kannattavuuden parantamisen on oltava tulos rakennemuutossuunnitelmassa määrätystä sisäisistä toimenpiteistä ja niiden on perustuttava ulkoisiin markkinatekijöihin, kuten hintaan ja kysyntään, joihin yritys ei voi suuresti vaikuttaa. Onnistuneeseen rakennemuutokseen tulisi sisältyä rakenteellisesti tappiollisista toiminnoista luopuminen. Suunnitelman olisi tarjottava yritykselle mahdollisuus rahoittaa kustannuksensa, arvon aleneminen ja taloudelliset kustannukset mukaan lukien, ja tuotettava pääomalle vähimmäistuotto, jotta yritys ei rakennemuutoksen toteututtua enää tarvitse uutta valtiontukea ja pystyy kilpailemaan markkinoilla omin ansioin. Pelastustuen yhteydessä yrityksen ei tavallisesti kuulu saada rakennemuutostukea enempää kuin yhden kerran. Rakennemuutostuen markkinoita vääristävän vaikutuksen rajoittamiseksi muoto, jossa tuki myönnetään, ei saa johtaa siihen, että yrityksellä on käytettävissään liikaa käteisvaroja, joita se saattaisi käyttää markkinoita vääristäviin toimintoihin tai uusiin investointeihin, jotka eivät liity rakennemuutokseen. Taloudelliseen rakennemuutokseen tarkoitettu tuki ei saisi aiheuttomasti vähentää yrityksen rahoituskuluja.

Jos kyseisillä Euroopan talousalueeseen kuuluvilla markkinoilla on rakenteellista ylimääräistä tuotantokykyä, suunnitelmaan on varattava saatuun tuen määrään suhteutettu osuus näiden markkinoiden rakennemuutoksen toteuttamiseen tuotantokykyä alentamalla tai käytöstä poistamalla. Kyseisen toimen on oltava peruuttamaton eli toisin sanoen kyseiset tuotantokyvyt on romutettava, saatava pysyvästi tuottaviksi edellisellä tasolla tai mukautettava pysyvästi muuhun toimintaan. Tuotantokyvyn myyminen kilpailijoille on riittävä ainoastaan, jos kyseinen tuotantokyky ei myynnin toteututtua vaikuta merkittävästi kilpailuun Euroopan talousalueella. Tästä periaatteesta voidaan joustaa, jos tuotantokyvyn alentaminen tai käytöstä poistaminen johtaisi markkinarakenteen merkittävään heikkenemiseen esimerkiksi synnyttämällä monopolin tai oligopolin. Jos kyseisillä markkinoilla ei ole rakenteellista ylimääräistä tuotantokykyä, komissio ei ta-

(¹) EYVL C N:o 307, 13.11.1993, s. 3, komission ilmoitus jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan ja tuotantoalalla toimiville julkisille yhteisöille annetun komission direktiivin 80/723/ETY 1 artiklan soveltamisesta.

(²) Kahdeksäs kertomus kilpailupolitiikasta, kohta 228.

vallisesti vaadi tuotantokyvyn alentamista tai käytöstä poistamista, jos se on vakuuttunut siitä, että tukea käytetään ainoastaan yhtiön kannattavuuden palauttamiseen. Komissio sallii yrityksen laajentaa tuotantokykyä rakennemuutossuunnitelman rajoissa ainoastaan, jos se on tarpeen kannattavuuden palauttamiseksi ja jos kilpailu ei aiheuttomasti vääristetä.

Vuodesta 1977 alkaen jäsenvaltioiden vapaudelle myöntää tukea keinokuituteollisuudelle on asetettu rajoituksia, jotka otettiin käyttöön sellaisen tuen myöntämisen hillitsemiseksi, joka johtaisi tärkeimpien keinokuitujen tuotantokyvyn lisääntymiseen. Koska LSB on keinokuitujen valmistaja ja koska kyseinen tuki osaltaan tukisi kyseisiä toimintoja, kyseisiä toimenpiteitä voitaisiin pitää yhteismarkkinoille soveltuvina ainostaan, jos ne ovat myös keinokuitualalla myönnettävään tukeen sovellettavan kehyksen mukaiset. Vaikka ICF:n myöntämä takaus ratifioitiin ja pantiin täytäntöön helmikuussa 1992, se on, yhdessä Madridin viranomaisten ehdottaman takauksen kanssa, tutkittava uudelleen kehyksen (*) nykyisen toisinnon perusteella.

Nykyinen kehys liittyy neljän kuidun, polyesterin, polyamidin, akryylin ja polypropeenin tuotantoon ja niistä valmistettaviin kudoksiin niiden loppukäytöstä riippumatta, sekä niiden polymerisointiin siltä osin, kuin tämä liittyy kuitujen tuotantolaitteisiin. Kehyksessä määrätään selvästi, että komissio aikoo sallia keinokuitujen tuotantoa koskevat tukihankkeet asettamalla tuen myöntämisen edellytykseksi kyseisen yrityksen tuotantokyvyn merkittävän vähenemisen. Jos tuki johtaisi yhtiön tuotantokyvyn lisääntymiseen tai ylläpitämiseen, komission kanta tukihankkeeseen olisi kielteinen.

Sen vuoksi LSB:n rakennemuutossuunnitelman on vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakennemuutoksiin myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen ja keinokuitualalla myönnettävään tukeen sovellettavan kehyksen mukaisesti oltava hyvin perusteltu ja voitava palauttaa yhtiön kannattavuus pitkällä aikavälillä sekä johdettava yhtiön keinokuitutuotantokyvyn merkittävään alenemiseen.

Espanjan hallituksen jättämä rakennemuutossuunnitelma on tässä vaiheessa epätarkka ja epäuskottava. Erityisesti määriteltäessä yksittäisten markkinoiden tilannetta yhtiön tuottamien kuitujen osalta sekä eri mahdollisuuksia ja

mahdollisia vaaroja, ei elpymiseen tarvittavia investointeja ole täsmennetty. Myöskään sitä, mihin takauksilla tuetut varat käytettäisiin, ei ole täysin määritelty eikä myöskään ole selvästi selitetty, millä tavoin tunnistettu investointi palauttaisi yhtiön kannattavuuden.

Vaikka suunnitelma, jos se pantaisiin täytäntöön, todennäköisesti johtaisikin keinokuitujen tuotantokyvyn yleiseen alenemiseen, komission on voitava vakuuttua siitä, että polyesteritapulikuitujen tuotantokyvyn muuttaminen polyesterirakeiden tuotantokyvyksi on peruuttamaton ja saa aikaan tuotantokyvyn todellisen alenemisen. Ei myöskään ole selvää, että polyamiditekstiilifilamenttilangan tuotantokyvyn käytöstä poistaminen olisi peruuttamaton ja johtaisi tuotantokyvyn todelliseen alenemiseen. Myöskään ei ole esitetty riittävän tarkkoja perusteita otaksumalle, että lähes kaikkien yhtiön tuottamien kuitujen markkinat kehittyisivät tavalla, joka oikeuttaisi tuotannon lisäämisen kuten suunnitelmassa on ehdotettu, tai sille, että yhtiön myynti tämän seurauksena lisääntyisi.

Myös tietyt muut lainan takausehtojen näkökohdat ovat edelleen epäselvät. Erityisesti vakuudeksi Fogasalle suoritettun Alcalá de Henaresissa sijaitsevan maa-alueen kiinnityksen suhde ilmeisesti saman kiinteän omaisuuden kiinnitykseen toisen kerran, jota ehdotettiin vakuudeksi Madridin viranomaisten myöntämälle takaukselle, on epäselvä.

Tässä vaiheessa ehdotettu rakennemuutossuunnitelma ei siis todennäköisesti palauttaisi yhtiön kannattavuutta, ja sen vuoksi rakennemuutostuki ei ole vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakennemuutoksiin myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen ja keinokuitualalla myönnettävään tukeen sovellettavan kehyksen mukainen, koska ei ole selvää, että suunnitelma saisi aikaan keinokuitujen tuotantokyvyn merkittävän alenemisen. Sen vuoksi lainan takaukset ovat yhteismarkkinoiden ja siten myös ETA-sopimuksen toiminnan kannalta soveltumattomia. Jos lisäksi osoittautuisi, että Fogasan ja LSB:n kesken sovittu laina sisältää valtiontukiosan, komission olisi harkittava uudelleen tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoiden ja ETA-sopimuksen toiminnan kannalta.

Pelastustuki

Koska Euroopan talousalueella käydään vilkasta kauppaa kaikista LSB:n tuottamista keinokuiduista ja langoista ja koska näiden kuitujen tuotantokyvyn käyttöaste on yleensä huomattavasti alempi kuin 100 prosenttia, mikä tahansa LSB:lle myönnettävä pelastustuki todennäköi-

(*) EYVL N:o C 346, 30.12.1992, s. 2

sesti vääristäisi kilpailua ja vaikuttaisi kyseiseen kauppaan vahvistamalla LSB:n kilpailuasemaa sen kilpailijoihin nähden.

Vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakennemuutoksiin myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen mukaan pelastustuki eli tuki, joka on tarkoitettu yksinomaan yrityksen pitämiseksi toiminnassa, kunnes sen vaikeuksien syyt on selvitetty ja parannuskeinot kehitetty, voidaan hyväksyä yhteismarkkinoiden ja ETA-sopimuksen kannalta soveltuvana, jos se

- on lainan takuina tai tavanomaisilla kaupallisilla ko-roilla annettuna lainana myönnettävää käteistukea,
- on rajoitettu määrään, joka tarvitaan yritysten pitämiseksi toiminnassa (esimerkiksi palkkakustannusten ja säännöllisten hankintojen kattamiseksi),
- jos se maksetaan vain ajalta, joka tarvitaan välttämätömiä ja toteuttamiskelpoisten elvytystoimenpiteiden määräämiseen (yleensä kuudeksi kuukaudeksi),
- jos se on perusteltu vakavilla sosiaalisilla vaikeuksilla, eikä sillä ole haitallisia vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden teollisuuden tilanteeseen.

Lisäedellytyksenä on, että pelastaminen on vain tilapäinen viivytystoimenpide, jonka aikana yhtiön tulevaisuus voidaan arvioida.

Jos kaikki edellytykset täyttyvät, pelastustuen myöntäminen sallitaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta minkä tahansa sellaisen tukihankkeen arviointia, joka liittyy rakennemuutossuunnitelmiin, jotka joka tapauksessa arvioidaan kukin erikseen.

LSB:lle ehdotettu pelastustuki voitaisiin perustella vakavilla sosiaalisilla vaikeuksilla, koska yhtiö on merkittävä työllistäjä Kataloniassa ja Madridissa, vaikka kumpikaan näistä ei ole alue, johon voidaan soveltaa Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan ja ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan mukaisia poikkeuksia alueellisin perustein. Espanjan hallitus on ilmoittanut, että tuki rajoitettaisiin määrään, joka tarvitaan LSB:n pitämiseksi toiminnassa kuuden kuukauden ajan, jona aikana kehitettäisiin rakennemuutossuunnitelma. Koska takaus on ajallisesti ja määrällisesti rajoitettu, sillä ei tulisi olemaan minkäänlaisia haitallisia vaikutuksia teollisuuden tilanteeseen muissa jäsenvaltioissa. Sen vuoksi pelastustukihanke on vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakennemuutoksiin myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen mukainen.

Espanjan hallitus on kuitenkin päättänyt olla toimittamatta komissiolle lisätietoja kyseisestä pelastustukihankkeesta, ja komissiolle ei ole toimitettu tietoja etenkin erityisistä sopimusehdoista, jotka liitettäisiin ehdotetun takauksen mobilisointiin. Sen vuoksi komission ei ole mahdollista määrittää, onko ehdotettu takaus komission määräämien valtiontuen sallimista koskevien edellytysten mukainen.

Koska Espanjan hallitus on kieltäytynyt toimittamasta tietoja, jotka komissio tarvitsee määrittääkseen, miltä osin takaukset muodostavat valtiontuen tai muodostavatko ne sitä, komissio päätelee että 1 700 000 000 pesetan suuruisen lainan takaukseen, jonka Institut Catalá de Finances on myöntänyt La Seda de Barcelona SA:lle, Madridin viranomaisten tarjoamaan takaukseen 1 000 000 000 pesetan suuruiselle lainalle ja Fogasan ja LSB:n kesken sovittuun 1 221 134 510 pesetan suuruisen lainaan on sovellettava Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa ja ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa määrättyä valtiontukea koskevaa yleistä kieltoa. Lisäksi ne näyttäisivät olevan yhteismarkkinoiden ja ETA-sopimuksen toiminnan kannalta soveltumattomia, koska kyseisten toimenpiteiden perustana oleva rakennemuutossuunnitelma ei vaikuta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakennemuutoksiin myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen eikä keinokuitualalla myönnettävään tukeen sovellettavan kehyksen mukaiselta.

Lisäksi hanketta, joka koskee Madridin viranomaisten LSB:lle 1 000 000 000 pesetan suuruisen lainan takauksena kuudeksi kuukaudeksi myöntämää pelastustukea, ei tässä vaiheessa voida hyväksyä, koska toistuvista pyynnöistä huolimatta komissio ei edelleenkaan ole saanut riittävästi tietoja vakuuttuakseen, että takaus on komission määräämien valtiontuen sallimista koskevien edellytysten mukainen. Sen vuoksi myös ehdotettu pelastustuki vaikuttaa yhteismarkkinoiden ja ETA-sopimuksen toiminnan kannalta soveltumattomalta.

Näistä syistä komissio on päättänyt aloittaa 1 700 000 000 pesetan suuruisen lainan takauksen, jonka Institut Catalá de Finances on myöntänyt La Seda de Barcelona SA:lle, Madridin viranomaisten LSB:lle myöntämän takauksen 1 000 000 000 pesetan suuruiselle lainalle, Fogasan ja LSB:n kesken sovitun 1 221 134 510 pesetan suuruisen lainan sekä sen hankkeen osalta, joka koskee Madridin viranomaisten LSB:lle 1 000 000 000 pesetan suuruisen lainan takauksena kuudeksi kuukaudeksi myöntämää pelastustukea, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kodassa tarkoitetun menettelyn.

Tässä yhteydessä se pyytää Espanjan hallitusta esittämään huomautuksensa ja tarvittavat lisätiedot yhden kuukauden määräajassa tämän kirjeen saapumisesta.

Lisäksi komissio muistuttaa Espanjan hallitusta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan lykkäävästä vaikutuksesta ja pyytää sitä huomioimaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* N:o C 318 19 päivänä marraskuuta 1983 sivulla 3 julkaistun tiedoksannon, jonka mukaan laittomasti eli ilman perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn mukaista lopullista päätöstä myönnetty tuki voidaan periä takaisin tuensaajalta. Espanjan hallitusta pyydetään vahvistamaan 10 työpäivän kuluessa tästä kirjeestä tehdystä ilmoituksesta, että se ei, komission pelastustueksi hyväksymää lainan takausta lukuun ottamatta, maksa mitään menettelyn alaisista tuista ennen kuin komissio on tehnyt asiasta lopullisen päätöksen.

Komissio pyytää Espanjan hallitusta myös ilmoittamaan La Seda de Barcelona SA:lle viipymättä menettelyn aloittamisesta ja siitä, että yhtiö voi joutua maksamaan takaisin kaikki aiheettomasti saadut tuet korkoineen.

Lisäksi komissio ilmoittaa hallituksellenne, että se julkaisee tästä kirjeestä ilmoituksen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* kehottaakseen muita jäsenvaltiota ja niitä, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa, sekä *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-täydennysosassa kehottaakseen niitä EFTA-valtioissa olevia osapuolia, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa.”

Komissio pyytää muita jäsenvaltioita ja niitä, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa kyseisistä toimenpiteistä yhden kuukauden määräajassa tämän julkaisun päivämäärästä seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan yhteisöjen komissio
200, rue de la Loi/Wetstraat
B-1049 Bryssel

Kyseiset huomautukset toimitetaan Espanjan hallitukselle.

II

(Valmistavat säädökset)

KOMISSIO

Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista

(95/C 253/05)

KOM(95) 283 lopull. — 95/0160(SYN)

(Komission esittämä 14 päivänä heinäkuuta 1995)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 w artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

toimii yhdessä Euroopan parlamentin kanssa,

sekä katsoo, että

elintarvikeapu on olennainen osa yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaa,

elintarvikeavun on kuuluttava kehitysmaissa elintarviketurvan parantamiseen pyrkivään politiikkaan, erityisesti ottamalla käyttöön elintarvikestrategioita,

Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot yhteensovittavat läheisesti kehitysyhteistyöpolitiikkojaan sopien yhteistoinnista elintarvikeapuhjelmien osalta; yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat osapuolina kyseisen alan tietyissä kansainvälisissä sopimuksissa, erityisesti elintarvikeapua koskevassa yleissopimuksessa,

elintarvikeapu ja elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet, jotka ovat olennainen osa yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaa, ovat tavoitteita, jotka olisi otettava huomioon kaikessa kehitysmaita koskevassa yhteisön politiikassa,

elintarvikeavun olisi oltava tehokas väline riittävän ja asianmukaisen ravinnonsaannin turvaamiseksi ja väestön elintarvikkeiden käyttövalmiuksien ja saatavuuden edellytysten parantamiseksi yhdessä kulutustottumusten ja paikallisten tuotantojärjestelmien kanssa, erityisesti elintarvikekriisejä vastaan ja kehityspolitiikkaan täydellisesti liitettynä osana,

välineenä elintarvikeapu on yhteisön pääasiallinen elementti kehitysmaiden kriisitilanteiden torjunta- ja hallintapolitiikassa ja tämän vuoksi sen toteuttamisessa olisi

otettava huomioon sen asema yhteiskunnallisesti ja poliittisesti tasapainottavana tekijänä; elintarvikeaputoimet voivat johtaa kannattaviin ratkaisuihin ainoastaan, jos ne integroidaan paikallisten tuotantoprosessien käynnistämisen mahdollistaviin kehitystoimiin,

on tarpeen parantaa elintarvikeavun analyysi-, diagnoosi-, ohjelmointi- ja seurantavalmiuksia paremman tehokkuuden varmistamiseksi ja paikalliseen tuotanto-, jakelu-, kuljetus- ja markkinointivalmiuksiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten välttämiseksi,

elintarvikeavusta olisi tehtävä yhteisön mainittuja maita koskevan kehityspolitiikan todellinen väline, jonka avulla yhteisöllä olisi erityisesti mahdollisuus osallistua täysimääräisesti luonteeltaan monivuotisiin yhteistyöhankkeisiin,

tätä tarkoitusta varten yhteisön olisi voitava turvata tuen säännöllinen toimittaminen ja kyettävä aiheellisissa tapauksissa sitoutumaan kyseisten maiden osalta tuotteiden vähimmäismäärien toimittamiseen kehityspolitiikkoihin liittyvien monivuotisten erityisohjelmien yhteydessä sekä kansainvälisiin järjestöihin nähden,

yhteisön tukea kehitysmaiden elintarviketurvaa koskeville ponnisteluille voidaan lisätä parantamalla elintarvikeavun joustavuutta siten, että elintarvikeaputoimet voidaan tiettyin edellytyksin korvata taloudellisella tuella elintarviketurvan ja erityisesti maatalous- ja elintarviketoimien hyväksi,

yhteisö voi avustaa kehitysmaiden apua tarvitsevaa väestöä osallistumalla elintarviketurvaa koskevien tukitoimien rahoitukseen elintarvikkeiden, siementen, maatalouskoneiden ja työkalujen ja välttämättömien panosten ostojen

avulla sekä varastointiohjelmien, pikahälytysjärjestelmien sekä teknisten hankintojen, perusrakenteiden ja avustusten avulla,

yhteisön elintarvikeapupolitiikka on mukautettava useissa edunsaajamaissa käynnissä oleviin geopoliittisiin muutoksiin ja taloudellisiin uudistuksiin,

elintarvikeaputoimien kohteena olevista maista ja järjestöistä olisi laadittava luettelo,

lisäksi olisi samassa tarkoituksessa säädettävä mahdollisuudesta asettaa elintarvikeapu kansainvälisten ja julkishallinnollisten järjestöjen käyttöön; näiden olisi täytettävä tietyt elintarvikeaputoimien moitteettoman kohdentumisen takaavat edellytykset,

tiettyjen suunniteltujen säännösten soveltamisen helpottamiseksi olisi säädettävä jäsenvaltioiden ja komission läheisestä yhteistyöstä elintarvikeapukomiteassa,

olisi määriteltävä näiden toimien täytäntöönpanemiseksi toteutettavat toimenpiteet mukauttamalla täytäntöönpanoon liittyvät yksityiskohtaiset säännöt kunkin edunsaaja-alueen erityispiirteisiin yhteisiä poliittisia suuntaviivoja ja yhteistä strategiaa noudattaen, ja

elintarvikeavun tehokkaamman hallinnan varmistamiseksi siten, että se vastaa paremmin edunsaajamaiden etuja ja tarpeita, ja päätöksenteko- ja täytäntöönpanomenettelyjen parantamiseksi olisi korvattava elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta 22 päivänä marraskuuta 1986 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3972/86⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1930/90⁽²⁾, elintarvikkeita koskevien vaihtoehtoisten toimien toteuttamisesta elintarvikeaputoimitusten asemasta 19 päivänä kesäkuuta 1984 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1755/84⁽³⁾, varastointiohjelmien ja pikahälytysjärjestelmien täytäntöönpanosta 4 päivänä elokuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2507/88⁽⁴⁾, kansainvälisten toimielinten ja muiden kuin julkishallinnon järjestöjen suorittamien elintarviketuotteiden tai siementen ostojen yhteisrahoitustoimien täytäntöönpanosta 4 päivänä elokuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2508/88⁽⁵⁾ ja elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta annetun asetuksen (ETY) N:o 3972/86 täytäntöönpanomääräyksistä 21 päivänä toukokuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1420/87⁽⁶⁾,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Elintarvikeavun ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien tavoitteet ja yleiset suuntaviivat

1 artikla

Yhteisö toteuttaa elintarvikeaputoimia sekä elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia kehitysmaiden hyväksi kehitysmaita koskevan yhteistyöpolitiikkansa mukaisesti asianmukaisen vastauksen löytämiseksi elintarvikekriisien varalta.

I OTSAKE

Elintarvikeaputoimet

2 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen elintarvikeaputoimien sekä elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien tavoitteena on erityisesti:

- edistää edunsaajamaiden ja -alueiden elintarviketurvaa;
- kohottaa edunsaajaväestön ravitsemustasoa;
- edistää edunsaajamaiden tasapainoista taloudellista ja sosiaalista kehitystä;
- tukea edunsaajamaiden pyrkimyksiä niiden oman elintarviketuotannon parantamiseksi ja vähentää niiden riippuvuutta elintarvikkeiden tuonnista.

2. Yhteisön elintarvikeapu on integroitava mahdollisimman täydellisesti kehityspolitiikkoihin erityisesti maatalouden ja maatalouselintarvikkeiden aloilla sekä kyseisten maiden elintarvikestrategioihin. Elintarvikeavun ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien avulla tuetaan edunsaajamaiden kehittämää politiikkaa köyhyyden, ravinnonsaannin, perhesuunnittelun, ympäristönsuojelun ja nykyaikaistumisen osalta siten, että painopiste on erityisesti ohjelmien jatkuvuudessa, erityisesti maan elyessä hätätilanteesta. Riippumatta siitä, myydäänkö apua vai jaetaan sitä ilmaiseksi, apu ei saa olla luonteeltaan paikallisia markkinoita häiritsevää.

3. Elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden sekä kaikkien muiden toimien on mahdollisimman hyvin vas-

⁽¹⁾ EYVL N:o L 370, 30.12.1986, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 174, 7.7.1990, s. 6

⁽³⁾ EYVL N:o L 165, 23.6.1984, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 220, 11.8.1988, s. 1

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 220, 11.8.1988, s. 4

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 136, 26.5.1987, s. 1

tattava edunsaajaväestön ravintotottumuksia, eikä niillä saa olla haitallisia vaikutuksia apua vastaanottaviin maihin.

Elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden valinnassa sekä niiden hankintaa ja jakelua koskevissa menettelyissä otetaan erityisesti huomioon elintarvikkeiden saannin yhteiskunnalliset erityispiirteet edunsaajamaissa, erityisesti haavoittuvimmat ryhmät ja naisten asema kotitalouksissa.

4. Elintarvikeavun myöntämisen on ensi sijassa perustuttava avun perusteena olevien todellisten tarpeiden objektiiviseen arviointiin ottaen samalla huomioon myös taloudelliset seikat. Tätä varten on kiinnitettävä huomiota seuraaviin perusteisiin jättämättä kuitenkaan huomiotta muita asiaan kuuluvia perusteita:

- elintarvikepula;
- tulo asukasta kohti ja erityisen köyhät väestöryhmät;
- edunsaajamaan maksutasetilanne;
- suunnitellun toimen taloudellinen ja yhteiskunnallinen vaikutus ja rahoituskustannukset;
- pitkäaikaisen elintarviketurvapolitiikan olemassaolo edunsaajamaassa.

5. Elintarvikeavun myöntämisen on tarvittaessa oltava riippuvainen vuosittaisten tai monivuotisten kehityshankkeiden, alakohtaisten toimien tai kehitysohjelmien toteuttamisesta siten, että etusija annetaan elintarvikkeiden kestävä ja pitkäaikaista tuotantoa edunsaajamaissa elintarvikepolitiikan ja -strategian mukaisesti edistävälle hankkeille, toimille tai ohjelmille. Tarvittaessa avulla voidaan suoraan edistää tällaisten hankkeiden, toimien tai ohjelmien toteuttamista. Tämä avun täydentävä luonne on varmistettava vastikevarojen käytöllä yhteisön ja edunsaajamaan yhteisen sopimuksen mukaisesti, jos yhteisön toimittama apu on tarkoitettu myytäväksi. Jos elintarvikeapu toimitetaan useiden vuosien ajalle jakautuvan kehitysohjelman tueksi, se voidaan toimittaa monivuotisena kyseiseen ohjelmaan liittyvänä tukena. Avun tavoitteena voi erityisesti olla peruselintarvikkeiden myöntämisen lisäksi siementen, lannoitteiden, työkalujen, muiden välttämättömien panosten ja perustuotteiden toimittaminen, varmuusvarastojen muodostaminen sekä valistus- ja koulutustoimien perustaminen.

6. On tärkeää saada edunsaajamaat perustamaan varmuusvarastoja olennaisena osana elintarviketurvaohjel-

maa ja ajoittaa alueellisten varastojen perustaminen samaan ajankohtaan.

II OTSAKE

Elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet

3 artikla

Yhteisö voi toteuttaa elintarvikepulasta kärsivien kehitysmaiden hyväksi elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia, kun se on olosuhteisiin nähden perusteltua.

Nämä toimet voi toteuttaa edunsaajamaa, komissio, kansainvälinen tai julkishallinnollinen järjestö.

Näiden toimien tarkoituksena on tukea käytettävissä olevilla varoilla elintarvikestrategian tai muiden kyseisten maiden osalta elintarviketurvaa helpottavien toimenpiteiden valmistelua ja kannustaa kyseisiä maita nostamaan elintarvikkeita koskevaa omavaraisuusastettaan. Niiden avulla on mahdollisuuksien mukaan parannettava kyseisten maiden köyhimpien väestöryhmien elinolosuhteita.

Elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet toteutetaan taloudellisenä ja teknisenä apuna tässä asetuksessa säädettyjen perusteiden ja menettelyjen mukaisesti. Näitä toimia ohjataan yhdessä täydentävästi yhteisön muiden kehitystukivälineiden rahoittamien tavoitteiden ja toimien kanssa.

4 artikla

Elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia voidaan toteuttaa sellaisten kehitysmaiden hyväksi, joille voidaan suunnata yhteisön elintarvikeaputoimia tämän asetuksen mukaisesti kokonaisuudessaan tai osittain sellaisen elintarvikeavun osalta, joka niille on myönnetty tai voitaisiin myöntää ottaen erityisesti huomioon kyseisen maan tuotannon, kulutuksen ja varastojen kehitys, väestön elintarviketilanne ja muiden lahjoittajien myöntämä elintarvikeapu.

5 artikla

Elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet ovat taloudellisia ja teknisiä toimia, joiden tarkoituksena on 1 artiklan ta-

voitteiden mukaisesti parantaa elintarviketurvaa edistämällä esimerkiksi seuraavien rahoitusta:

- siementen ja elintarviketuotannon kannalta välttämättömien panosten toimittaminen;
- maaseudun luottotoimet;
- varastointitoimet yksittäisten viljelijöiden ja kylän tasolla tai paikallisella, kansallisella tai alueellisella tasolla;
- maatalous- ja elintarviketuotteiden markkinointiin, kuljetukseen, jakeluun tai jalostamiseen liittyvät toimet;
- kaupallista elintarviketuontia suosivat toimet;
- sovellettuun tutkimukseen ja paikan päällä tapahtuvaan koulutukseen liittyvät toimet;
- elintarviketuotannon kehittämishankkeet;
- liitännäis- ja valistustoiminta, ja erityisesti paikan päällä tapahtuvat koulutustoimet.

III OTSAKE

Pikahälytysjärjestelmät ja varastointiohjelmat

6 artikla

Yhteisö voi vastata pikahälytysjärjestelmien toteuttamisesta kehitysmaiden elintarviketilanteen osalta. Se voi myös vastata varastointiohjelmien toteuttamisesta näissä maissa elintarvikeaputoimien tai jäsenvaltioiden, kansainvälisten tai julkishallinnollisten järjestöjen toteuttamien vastaavien toimien tukemiseksi tämän asetuksen mukaisesti.

Olisi varmistettava, että toimita otetaan huomioon yhteisön muut tukivälineet, mukaan lukien elintarvikeavun myynnistä muodostuva vastikerahasto, ja että toimet ovat yhteisön noudattaman kehityspolitiikan mukaiset.

Näiden toimien tarkoituksena on vahvistaa edunsaajamaiden elintarviketurvaa. Niiden avulla on edistettävä näiden maiden köyhimmän väestönsosan elinolosuhteita, ja niiden on oltava näiden maiden vahvistamien kehitystavoitteiden ja erityisesti niiden elintarviketuotantoa koskevan politiikan mukaisia.

Yhteisön osallistuminen näihin toimiin on taloudellista ja/tai teknistä tukea tässä asetuksessa säädettyjen perusteiden ja menettelyjen mukaan.

7 artikla

Yhteisön tukea varastointiohjelmiin ja pikahälytysjärjestelmiin voidaan pyydetäessä myöntää toimiin sellaisten kehitysmaiden hyväksi, joilla on oikeus saada yhteisön, jäsenvaltioiden, kansainvälisten tai julkishallinnollisten järjestöjen elintarviketukea.

8 artikla

Yhteisön tuella voidaan edistää seuraavien toimenpiteiden rahoittamista:

- pikahälytysjärjestelmät ja sadon, varastojen ja markkinoiden kehitystä koskevien tietojen keruuta koskevat järjestelmät, jotka on tarkoitettu kyseisten maiden elintarviketilannetta koskevan tiedonsaannin tehostamiseen;
- toimet, joiden tarkoituksena on parantaa varastointijärjestelmiä tappioiden vähenemisen varmistamiseksi ja hätätilanteen varalta riittävien varastointimahdollisuuksien takaamiseksi. Näihin toimiin voi lisäksi sisältyä näissä maissa elintarvikkeiden käsittelyn edellyttämän infrastruktuurin rakentaminen, erityisesti säkitys-, lastinpurku-, desinfiointi-, käsittely- ja varastointiyksiköt, elintarvikeaputoimien ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien tukemiseksi;
- edellä mainittuihin toimiin liittyvät valmistelevat tutkimukset ja koulutustoimet.

II LUKU

Elintarvikeavun ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt

9 artikla

1. Yhteisön tukea tässä asetuksessa säädettyihin toimiin saavat maat ja järjestöt esitetään liitteessä.

Komissio voi muuttaa kyseistä tukea saavien maiden ja järjestöjen luetteloa kuultuaan 26 artiklassa säädettyä komiteaa ja 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Tuki voidaan asettaa myös sellaisten julkishallinnollisten järjestöjen käytettäväksi, jotka täyttävät erityisesti seuraavat perusteet:

- a) järjestömuoto vastaa kyseisille järjestöille ominaista muotoa;

- b) toimipaikka sijaitsee yhteisön jäsenvaltiossa, edunsaajamaassa tai poikkeuksellisesti kansainvälisten julkishallinnollisten järjestöjen osalta kolmannessa maassa;
- c) järjestöt ovat osoittaneet kykynsä toimittaa elintarviketuki perille;
- d) järjestöt ovat sitoutuneet noudattamaan komission vahvistamia myöntämisedellytyksiä.

10 artikla

1. Yhteisö voi osallistua edunsaajamaiden, komission tai kansainvälisten tai julkishallinnollisten järjestöjen täytäntöönpanemien elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien, sellaisina kuin ne määritellään I ja II otsakkeessa (I luku), rahoittamiseen.
2. Yhteisrahoitustoimet voidaan toteuttaa edunsaajamaiden tai kansainvälisten tai julkishallinnollisten järjestöjen pyynnöstä silloin, kun se tuntuu aiheelliselta sellaisten väestöryhmien elintarviketurvan parantamiseksi, jotka eivät kykene selviytymään elintarviketulasta omin keinoin tai omin varoin.
3. Rahoitettaessa elintarviketurvaan tai -apuun liittyviä tukitoimia yhteisön avustus koskee yhteisöstä tai kehitysmaista tapahtuvaa elintarvikkeiden, siementen, koneiden ja työkalujen ja elintarviketuotannon olennaisten panosten ostoa sekä kuljetusta.

11 artikla

1. Tuotteiden hankinta tapahtuu yhteisön markkinoilla, edunsaajamaassa tai jossakin kehitysmaassa (joka mainitaan tämän asetuksen liitteessä), joka sijaitsee, jos mahdollista, samalla maantieteellisellä alueella.
2. Poikkeuksellisesti hankinnat voidaan suorittaa muun kuin 1 kohdassa säädetyn maan markkinoilta:
 - kun pyydettyä tuotetta ei sen luonteen tai laadun vuoksi ole saatavissa yhteisön markkinoilta tai kehitysmaan markkinoilta;
 - kun vallitsee elintarvikekriisi ja tällaisten ostojen mahdollisuus tehostaisi toimintaa.
3. Euroopan markkinoilta saatavien elintarvikkeiden hankinta voidaan suorittaa kehitysmaan markkinoilta sikäli kuin taloudellinen tehokkuus varmistetaan Euroopan markkinoilta suoritettaviin hankintoihin nähden ja nämä ostot pysyvät sellaisissa rajoissa, että ne eivät aseta ky-

seenalaiseksi periaatetta kyseisten tuotteiden yhteisön markkinoilta tapahtuvasta hankinnasta.

4. Kun ostot tapahtuvat edunsaajamaissa tai kehitysmaassa, on varmistuttava siitä, että kyseiset ostot eivät aiheuta häiriötä kyseisen kehitysmaan tai samalla alueella sijaitsevan kehitysmaan markkinoille tai aiheuta haitallisia vaikutuksia niiden väestön elintarvikehuoltoon. Näiden ostojen on kuuluttava mahdollisimman täydellisesti yhteisön kyseisten maiden osalta noudattamaan kehityspoliittikkaan, erityisesti maan elintarviketurvan edistämisen osalta alueellisella tasolla.

12 artikla

Niiden edunsaajamaiden osalta, joissa elintarvikkeiden tuonti on osittain tai kokonaan vapautettu, yhteisön tuen hankinta on toteutettava sopusoinnussa kansallisten politiikkojen kanssa ja välttämällä markkinoille aiheutuvia häiriöitä.

Tällöin yhteisön avustukset voidaan toteuttaa kyseisten maiden hyväksi kohdistuvana ja tätä kautta yksityisiin toimijoihin kohdistuvana valuutan saatavuutena, jolle toimi kuulu talouspolitiikkaa noudattavaan sektoripoliittikkaan (mukaan lukien peruselintarvikkeiden tuonti-strategia).

Näiden tukien osalta on sovellettava 11 artiklassa säädettyjä periaatteita.

13 artikla

1. Yhteisö voi vastata elintarviketuen kuljetukseen liittyvistä kustannuksista.
2. Kun komissio arvioi, että yhteisön on vastattava muissa tapauksissa elintarviketuen sisäiseen kuljetukseen liittyvistä kustannuksista, se ottaa huomioon seuraavat yleiset perusteet:
 - vakavan elintarvikekriisin sijainti;
 - elintarviketuen toimittaminen tulotasoltaan alhaisiin maihin, joissa vallitsee vakava elintarvikepula,
 - elintarviketuen osoittaminen 10 artiklassa tarkoitetuille kansainvälisille tai julkishallinnollisille järjestöille,
 - tarve varmistaa kyseisen elintarvikeaputoimen suu-rempi tehokkuus.
3. Jos elintarvikeapu myydään edunsaajamaassa, sisäiseen kuljetukseen liittyvät kustannukset kuuluvat yhteisölle ainoastaan poikkeustapauksissa.
4. Yhteisö voi poikkeustilanteissa vastata myös elintarviketoimien ilmateitse tapahtuvasta kuljetuksesta aiheutuvista kustannuksista.

14 artikla

Yhteisö voi vastata jakelukustannuksista, jos se on tarpeen kyseisten elintarvikeaputoimien moitteettoman toteuttamisen kannalta.

15 artikla

Yhteisön apu myönnetään avustuksena, jota ei makseta takaisin.

Apu voi kattaa sekä ulkoisia että paikallisia menoja, jotka ovat tarpeen toimien toteuttamiseksi, mukaan lukien ylläpito- ja toimintakulut.

Verot, tullit ja veronluonteiset maksut jäävät yhteisön rahoituksen ulkopuolelle.

Mahdolliset korvausarat on käytettävä tässä asetuksessa säädettyjen tavoitteiden mukaisesti ja yhteisymmärryksessä komission kanssa.

16 artikla

Yhteisön avustukset voivat kattaa myös näihin toimituksiin liittyvät liitännäistoimenpiteet, erityisesti paikan päällä tapahtuvat perustamiseen, jakeluun ja koulutukseen liittyvät toimet.

17 artikla

Tarjouspyyntöihin, tarjouskilpailuihin ja sopimukseen osallistuminen on yhtäläisin ehdoin avoinna kaikille Euroopan yhteisön ja edunsaajamaan luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille. Komissio voi laajentaa osallistumisoikeutta kunkin erityisen toimen osalta koskemaan yhteisön apua saavien muiden kehitysmaiden luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä.

Poikkeuksellisesti osallistumisoikeutta voidaan laajentaa koskemaan kolmansien maiden luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä.

Komissio vahvistaa näiden toimien avoimuuden takaavan asianmukaisen julkisuuden tämän asetuksen voimaan saattamisen yhteydessä.

18 artikla

Komissio voi nimetä valtuutetun henkilön tekemään yhteisrahoitusta koskevan sopimuksen omissa nimissään.

19 artikla

1. Komissio tekee tässä asetuksessa tarkoitetun tuen täytäntöönpanoa koskevien edellytysten vahvistamista koskevat päätökset.

2. Tukea myönnetään edunsaajille ainoastaan, jos edunsaajat sitoutuvat noudattamaan komission tiedoksi

antamia myöntämistä, hankintoja ja toteuttamista koskevia edellytyksiä.

20 artikla

Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet elintarvikeapuohjelmien ja -toimien sekä elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Jäsenvaltioiden on avustettava komissiota tässä tarkoituksessa ja toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot.

III LUKU**Elintarvikeaputoimien ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien täytäntöönpanomenettely****21 artikla**

Elintarvikeavun alalla neuvosto päättää määränemistöllä komission ehdotuksesta ja saatuaan Euroopan parlamentin lausunnon

- jakaa elintarvikeapua koskevan yleissopimuksen mukaisesti toimitettavan vilja-avun yhteisön toimien ja kansallisten toimien välillä;
- jakaa elintarvikeapua koskevan yleissopimuksen mukaisesti määrätty kansalliset viljaa koskevat toimet jäsenvaltioiden välillä.

22 artikla

Kuultuaan 26 artiklassa säädettyä komiteaa ja 27 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti otettuaan huomioon elintarvikeapua koskevat yleiset suuntaviivat komissio

- vahvistaa luettelon apuna toimitettavista tuotteista;
- vahvistaa kunkin tuotteen kokonaismäärät vuosittaisella tai monivuotisella perusteella;
- vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt tuotteiden hankinnan, valvonnan ja arvioinnin osalta;
- vahvistaa talousarviossa kunkin tuotteen osalta esitetyissä rajoissa hankittavien tuotteiden jakautumisen eri edunsaajien kesken määrinä ja kustannuksina;
- muuttaa tarvittaessa tuen myöntämistä ohjelmien toteuttamisen aikana;
- muuttaa 26 ja 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen luetteloa edunsaajamaista ja -järjestöistä.

23 artikla

Päätökset

- joissa myönnetään elintarvikeapua tai korvaavaa apua ja joissa vahvistetaan avun toimittamista koskevat edellytykset,
- joissa kansainvälisille tai julkishallinnollisille järjestöille myönnetään avustusta elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien rahoittamiseen,
- joissa myönnetään tukea varastointiohjelman tai pikahälytysjärjestelmän osalta,

komissio tekee 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

24 artikla

1. Noudattaen 21 kohdassa tarkoitettuja neuvoston päätöksiä ja 22 artiklan nojalla tehtyjä päätöksiä komissio päättää

a) toimista kriisitilanteessa, jossa nälänhätä tai sen välitön uhka aiheuttaa vakavan vaaran sellaisen maan väestön hengelle tai terveydelle, joka ei pysty selviytymään elintarvikepulasta omien keinojensa ja varojensa avulla, kuultuaan asianmukaisimman tiedoksiannon välityksellä jäsenvaltioita, joille annetaan kolmen työpäivän määräaika mahdollisten vastaväitteiden esittämiseksi;

b) tuen toimittamista ja toteuttamista koskevista edellytyksistä, erityisesti

— edunsaajiin sovellettavista yleisistä ehdoista;

— hankintatoimenpiteiden ja tuotteiden toimittamisen sekä muiden toimien toteuttamisen käynnistämisestä sekä niitä vastaavien sopimusten teosta.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdan tarkoitusta varten komissiolla on oikeus toteuttaa kaikki toimenpiteet elintarvikeavun toimittamisen nopeuttamiseksi.

Kussakin erityistapauksessa toimitettavan tuen määrä on rajoitettava siihen määrään, jonka kohteeksi joutunut väestö tarvitsee selviytyäkseen tilanteesta periaatteessa enintään kuuden kuukauden pituisen ajan.

Komissio huolehtii siitä, että elintarvikeavun hankinnan kaikissa vaiheissa annetaan etusija 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyille toimille.

25 artikla

Kustannuksiltaan alhaisempien toimien kohdalla tuen myöntämispäätökset tekee komissio 26 artiklassa tarkoitetun komitean enakkoon määrittelemiä yksityiskohtaisia sääntöjä ja rajoja noudattaen.

26 artikla

1. Komissiota avustaa elintarvikeavun komitea, jäljempänä ”komitea”, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komissio tarkastelee kunkin elintarviketurvaan liittyviä kustannuksia koskevan sitoumusehdotuksen pitkäaikaisia vaikutuksia edunsaajamaiden kansallisella, alueellisella ja perhekohtaisella tasolla.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

27 artikla

Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyysmukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komitea tarkastelee päätösehdotuksia erityisesti niiden pitkäaikaisten elintarviketurvaan kohdistuvien vaikutusten sekä niiden yhdenmukaisuuden kannalta elintarvikepolitiikkoihin nähden. Se analysoi ja seuraa yhteisön tukea saavia elintarviketurvaa koskevia politiikkoja sekä tarkastelee niihin liittyviä aloite-ehdotuksia.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio lykkää päättämisen toimenpiteiden soveltamista kahdella kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin edellisessä kohdassa tarkoitettua ajan kuluessa.

28 artikla

Jäsenvaltioiden on päätettävä kansallisista elintarvikeapu-ohjelmistaan ja ilmoitettava niistä komissiolle, joka komiteaa kuultuaan ja 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistaa kansallisia toimia koskevien ilmoitusten yksityiskohtaiset säännöt.

Yhteisön ja kansallisten elintarvikeaputoimien yhteensovittaminen sekä ohjelmien että täytäntöönpanotoimien tasolla tapahtuu säännöllisellä tietojenvaihdolla komiteassa. Tässä tietojenvaihdossa, joka tapahtuu komitean puheenjohtajan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä, on otettava huomioon tiedossa olevat muiden lahjoittajien toimet.

29 artikla

Komitea voi tarkastella kaikkia muita elintarvikeapua koskevia puheenjohtajan joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä esille ottamia asioita.

30 artikla

Komissio arvioi säännöllisesti merkittäviä elintarvikeaputoimia vahvistaakseen, onko näitä toimia koskevissa oh-

jeissa määritellyt tavoitteet saavutettu, ja antaaakseen suuntaviivoja tulevien toimien tehokkuuden parantamisesta. Arviointikertomukset toimitetaan komitealle.

31 artikla

Euroopan parlamentille ilmoitetaan elintarvikeavun hallinnasta tiedoksiannolla välittömästi 21—25 artiklassa tarkoitettujen päätösten tekemisen jälkeen ja vuosittaisilla kertomuksilla, jotka koskevat eri toimien etenemistä vastaavina varainhoitovuosina.

Edellä 21—25 artiklassa tarkoitettut päätökset sekä 1 kohdassa tarkoitettut kertomukset on samanaikaisesti annettava tiedoksi neuvostolle.

32 artikla

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 3972/86, (ETY) N:o 1755/84, (ETY) N:o 2507/88, (ETY) N:o 2508/88 ja (ETY) N:o 1420/87.

33 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE

1. Maat

LLDC-maat (Vähiten kehittyneet kehitysmaat)	Muut PFR-maat (Muut tulotasoltaan heikot maat. BKT/henkilö < \$ 675 vuonna 1992)	PRITI-maat (Alempaan ryhmään kuuluvat tulotasoltaan keskinkertaiset maat. BKT/henkilö \$ 676 — \$ 2695 vuonna 1992)
Mosambik	Intia	Bolivia
Tansania	Nigeria	Norsunluurannikko
Etiopia	Kenia	Filippiinit
Sierra Leone	Guyana	Senegal
Uganda	Kiina	Armenia
Nepali	Pakistan	Kirgisia
Bhutan	Nicaragua	Kamerun
Burundi	Ghana	Georgia
Tšad	Tadžikistan	Uzbekistan
Malawi	Sri Lanka	Azerbaidžan
Guinea-Bissau	Honduras	Papua-Uusi-Guinea
Bangladesh	Zimbabwe	Peru
Madagaskar	Egypti	Guatemala
Ruanda	Indonesia	Marokko
Laos	Eritrea	Kongo
Sambia	Timor	Dominikaaninen tasavalta
Mali	Vietnam	Ecuador
Burkina Faso		Swazimaa
Niger		Jordania
Päiväntasaajan Guinea		El Salvador
São Tomé ja Príncipe		Moldova
Togo		Turkmenistan
Gambia		Kolumbia
Keski-Afrikan tasavalta		Jamaika
Benin		Tonga
Malediivit		Paraguay
Guinea		Namibia
Komorit		Kazakstan
Mauritania		Tunisia
Lesotho		Thaimaa
Kiribati		Algeria
Salomonsaaret		Turkki
Kap Verde		Saint Vincent ja Grenadiinit
Länsi-Samoa		Costa Rica
Vanuatu		Fidži
Botswana		Iran
Afganistan		Belize
Kamputsea		Grenada
Djibouti		Panama
Haiti		Dominica
Liberia		Chile
Myanmar		Etelä-Afrikka (Black Communities)
Somalia		Anguilla
Sudan		Angola
Tuvalu		Albania
Jemen		Kuuba
Zaire		Irak
		Etelä-Korea
		Libanon
		Macao
		Marshallinsaaret
		Mongolia
		Mikronesia
		Niue
		Saint Helena
		Syyria
		Tokelau
		Turks- ja Caicossaaret
		Wallis- ja Futunasaaret
		Entisen Jugoslavian valtiot
		Miehittetyt alueet (Gaza & Transjordania)

2. Järjestöt

PAM CICR FICR UNHCR UNRWA	FAO UNICEF
---------------------------------------	---------------

3. Julkishallinnolliset järjestöt

Edunsaajamaan tai poikkeuksellisesti kansainväliset eurooppalaiset kehitykseen erikoistuneet julkishallinnolliset järjestöt.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/6/ETY ja sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/22/ETY muuttamisesta

(95/C 253/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(95) 360 lopull. — 95/0188(COD)

(Komission esittämä 17 päivänä heinäkuuta 1995)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja kolmannen virkkeen,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat, että

sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä annettu neuvoston direktiivi 93/6/ETY ⁽²⁾ ja sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla annettu neuvoston direktiivi 93/22/ETY ⁽³⁾ annettiin vastaavasti 15 päivänä maaliskuuta 1993 ja 10 päivänä toukokuuta 1993,

arvopapereita, arvopaperimarkkinoita ja arvopaperivälittäjiä koskevien neuvoston direktiivien soveltamiseksi on tarpeen toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä erityisesti näiden direktiivien mukauttamiseksi rahoitusalan uusiin kehityssuuntiin,

direktiivin 93/6/ETY 10 artiklassa ja direktiivin 93/22/ETY 29 artiklassa neuvosto pidätti itselleen oikeuden toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä siihen asti, kunnes annetaan säädös, jolla komissio valtuutetaan käyttämään tätä toimivaltaa,

perustamissopimuksen 145 artiklan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti neuvosto siirtää komissiolle toimivalan antamiensa sääntöjen täytäntöönpanoon,

Euroopan parlamentti pyysi omien varojen riittävyttä ja sijoituspalveluita koskevien direktiiviehdotusten toisessa käsittelyssä kyseisen toimivallan siirtämistä komissiolle,

tätä varten on tarpeen perustaa arvopaperikomitea, jonka tehtävänä on avustaa komissiota kyseiseen alaan liittyvissä kysymyksissä,

täytäntöönpanotoimenpiteet on aiheellista toteuttaa noudattaen menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 13 päivänä heinäkuuta 1987 tehdyn neuvoston päätöksen 87/373/ETY ⁽⁴⁾ 2 artiklassa esitetyn menettelyn III vaihtoehtoa a,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 152, 21.6.1990, s. 6 ja EYVL N:o C 50, 25.2.1992, s. 5; EYVL N:o C 43, 22.2.1989, s. 7 ja EYVL N:o C 42, 22.2.1990, s. 7

⁽²⁾ EYVL N:o L 141, 11.6.1993, s. 1

⁽³⁾ EYVL N:o L 141, 11.6.1993, s. 27

tämän vuoksi direktiivejä 93/6/ETY ja 93/22/ETY olisi muutettava siten, että edellä mainitut 10 ja 29 artikla

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 197, 18.7.1987, s. 33

korvattaisiin uusilla artikloilla, joilla perustetaan arvopaperikomitea ja annetaan komissiolle kyseisen komitean avustamana vastuu mainittujen direktiivien mukauttamisesta tekniikan kehitykseen,

arvopaperikomitean perustaminen edellyttää myös muiden muutosten tekemistä direktiiveihin 93/6/ETY ja 93/22/ETY eräiden sellaisten säännösten muuttamiseksi, jotka on annettu mainitun komitean perustamiseen asti, ja

arvopapereita, arvopaperimarkkinoita ja arvopaperivälittäjiä koskevien kysymysten tarkastelun yhteydessä toimivaltaisten viranomaisten ja komission on suotavaa vaihtaa mielipiteitä; myös tämä tehtävä on aiheellista uskoa arvopaperikomitealle,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 93/6/ETY 10 artikla kolmella artiklalla seuraavasti:

”10 artikla

Jäljempänä 10 a artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päätetään tämän direktiivin mukauttamisesta tekniikan kehitykseen seuraavilla aloilla:

- 2 artiklan määritelmien selventäminen sen varmistamiseksi, että tätä direktiiviä sovelletaan yhteisössä yhdenmukaisesti,
- 2 artiklan määritelmien selventäminen rahoitusmarkkinoiden kehittymisen huomioon ottamiseksi,
- 3 artiklassa säädettyjen perustamispääomien määrien sekä 4 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun summan muuttaminen talous- ja rahoitusalan kehityksen huomioon ottamiseksi, ja
- laitoksia ja niihin liittyviä aloja koskevien määritelmien sanaston ja oikeudellisen muodon mukauttaminen myöhempiin säännöksiin.

10 a artikla

1. Komissiota avustaa arvopaperikomitea, jäljempänä tässä artiklassa ’komitea’, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.
2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisuuden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdo-

tuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden määräajassa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

10 b artikla

1. Komitea voi puheenjohtajansa tai jonkun jäsenensä pyynnöstä tutkia mitä tahansa kysymystä, joka liittyy arvopapereita, arvopaperimarkkinoita ja arvopaperivälittäjiä koskevien yhteisön säännösten soveltamiseen.

2. Komitea ei käsittele yksittäisiin tapauksiin liittyviä erilliskysymyksiä.”

2 artikla

Korvataan direktiivin 93/22/ETY 29 artikla kolmella artiklalla seuraavasti:

”29 artikla

Jäljempänä 29 a artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päätetään tämän direktiivin mukauttamisesta tekniikan kehitykseen seuraavilla aloilla:

- liitteen C osassa olevan luettelon laajentaminen,
- liitteen luetteloiden sanaston mukauttaminen rahoitusmarkkinoiden kehitykseen,
- alat, joilla toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava 23 artiklassa lueteltuja tietoja,
- määritelmien selventäminen tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi yhteisössä,
- määritelmien selventäminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi tämän direktiivin soveltamisessa,
- sanaston yhdenmukaistaminen sekä määritelmien muotoilu yhdenmukaisiksi sijoituspalveluyrityksiä ja niihin liittyviä seikkoja koskevien myöhempien toimenpiteiden kanssa, ja

— muut 7 artiklan 5 kohdassa säädetty tehtävät.

29 a artikla

1. Komissiota avustaa direktiivin 93/6/ETY 10 a artiklalla perustettu arvopaperikomitea, jäljempänä tässä artiklassa 'komitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisuuden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määränemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden määräajassa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

29 b artikla

1. Komitea voi puheenjohtajansa tai jonkun jäsenensä pyynnöstä tutkia mitä tahansa kysymystä, joka liittyy arvopapereita, arvopaperimarkkinoita ja arvopaperivälittäjiä koskevien yhteisön säännösten soveltamiseen.

2. Komitea ei käsittele yksittäisiin tapauksiin liittyviä erilliskysymyksiä."

3 artikla

Korvataan direktiivin 93/22/ETY 7 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle:

- a) toimiluvan myöntämisestä sellaiselle suoraan tai välillisesti omistetulle tytäryritykselle, jonka emoyritykseen sovelletaan kolmannen maan lakia. Komissio ilmoittaa asiasta arvopaperikomitealle;
- b) jos tällainen emoyritys hankkii sellaisen osuuden yhteisön sijoituspalveluyrityksestä, että jälkimmäisestä tulee sen tytäryritys. Komissio ilmoittaa asiasta arvopaperikomitealle.

Milloin toimilupa myönnetään suoraan tai välillisesti omistetulle tytäryritykselle, jonka emoyrityksistä yhteen tai useampaan sovelletaan kolmannen maan lakia, toimivaltaisten viranomaisten on eriteltävä yritysyhtymän rakenne komissiolle osoitettavassa ilmoituksessa."

4 artikla

1. Poistetaan direktiivin 93/6/ETY 2 artiklan 12 kohdan viidennestä alakohdasta, liitteessä III olevasta 9 kohdasta sekä liitteessä IV olevasta 9 kohdasta sanat "neuvostolle ja".

2. Korvataan direktiivin 93/6/ETY 7 artiklan 3 kohdassa sanat "neuvostoon ja komissioon" sanalla "arvopaperikomiteaan".

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteeseen myönnettävästä tuesta annetun asetuksen (ETY) N:o 1107/70 muuttamisesta

(95/C 253/07)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(95) 377 lopull. — 95/0204(SYN)

(Komission esittämä 19 päivänä heinäkuuta 1995)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 ja 94 artiklan,

ottaa huomioon komission esityksen,

toimii yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteeseen myönnettävästä tuesta 4 päivänä kesäkuuta 1970 annetussa asetuksessa (ETY) N:o 1107/70⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3578/92⁽²⁾, säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta kehittää yhdistettyjä kuljetuksia myöntämällä tukea, joka liittyy infrastruktuuria ja siirtokuormauksia varten tarvittaviin kiinteisiin ja siirrettäviin laitteisiin tehtäviin investointeihin, tai kolmansien maiden alueen kautta tapahtuvan yhteisön sisäisen yhdistetyn kuljetustoiminnan käyttökustannuksiin,

yhdistettyjen kuljetusten kehitys osoittaa, että yhteisön kaikilla alueilla tämän tekniikan käynnistysvaihe ei ole vielä päättynyt ja että tukijärjestelmän voimassaoloa on sen vuoksi jatkettava,

nykyiset tukijärjestelyt olisi pidettävä voimassa 31 päivään joulukuuta 1997 ja neuvoston olisi päätettävä perustamissopimuksessa määrätyn edellytyksen sen jälkeen sovellettavista järjestelyistä tai tarvittaessa tällaisen tuen lakkauttamisen edellytyksistä,

mahdollisuus myöntää tukea kolmansien maiden alueen kautta tapahtuvan yhdistetyn kuljetustoiminnan käyttökustannuksiin on perusteltua vain Sveitsiä ja entisen Jugoslavian valtioita koskeissa tapauksissa sekä Itävallan osalta, joka on liittynyt Euroopan unioniin ennen mainittua ajankohtaa,

neuvoston päätös 75/327/ETY, johon asetuksen (ETY) N:o 1107/70 4 artiklassa viitataan, on kumottu yhteisön rautateiden kehittämistä koskevalla, 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetulla direktiivillä N:o 91/440/ETY⁽³⁾ ja tämän vuoksi on aiheellista poistaa 4 artikla,

myönnettyjä tukia ja maakuljetusta koskevat luokat ovat jo näyttäneet toimivansa tyydyttävästi ja tästä lähtien on mahdollista yksinkertaistaa niiden valvontaa vapauttamalla ne perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä,

jäsenvaltioiden liikenteen alalla myöntämiä tukia koskevien sääntöjen laatimisessa yksinomaan yhteisö on toimivaltainen ja sääntöjen on oltava asetuksen muodossa, ja

tämän vuoksi on aiheellista muuttaa asetusta (ETY) N:o 1107/70,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetusta (ETY) N:o 1107/70 muutetaan seuraavasti:

— Asetuksen 3 artiklan 1 kohdan e alakohdan päivämäärä ”31 päivä joulukuuta 1995” korvataan päivämäärällä ”31 päivä joulukuuta 1997”.

— Asetuksen 3 artiklan viimeisestä luettelamakohdasta poistetaan sanat ”Itävallan toimesta”.

— Asetuksen 4 artikla poistetaan.

— Asetuksen 5 artiklan 1 kohta muutetaan 4 artiklan 1 kohdaksi.

— Asetuksen 5 artiklan 2 kohta muutetaan 4 artiklan 2 kohdaksi ja se korvataan seuraavalla tekstillä:

”2. Edellä 3 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettut tuet vapautetaan perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdassa määrätystä menettelyä; tuet on ilmoitettava komissiolle kunkin vuoden alussa arvioina ja tilikauden päätyttyä tilintarkastuskertomuksessa.”

— Asetuksen 6 artikla muutetaan 5 artiklaksi.

— Asetuksen 7 artikla muutetaan 6 artiklaksi.

— Asetuksen 8 artikla muutetaan 7 artiklaksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1996.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 130, 15.6.1970, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 364, 12.12.1992, s. 11

⁽³⁾ EYVL N:o L 237, 24.8.1991, s. 25

Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun asetuksen (ETY) N:o 1765/92 poikkeuksesta markkinointivuoden 1996/97 kesannointivelvoitteen osalta

(95/C 253/08)

KOM(95) 401 lopull. — 95/0211(CNS)

(Komission esittämä 27 päivänä heinäkuuta 1995)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo, että

asetuksella (ETY) N:o 1765/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1664/95 ⁽²⁾, käyttöön otetun tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmän mukaan tuottajien on kesannoitava ennalta määrätty prosenttiosuus peltoalastaan saadakseen yleisen järjestelmän mukaisen korvauksen; tätä prosenttiosuutta olisi tarkistettava tuotannon ja markkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi,

tämän järjestelmän käyttöön ottamisen jälkeen viljamarkkinat ovat olleet tasapainoisemmat tuotannon vähentymisen ja sisäisen kulutuksen lisääntymisen ansiosta; tämä tilanne yhdistettynä maailmanmarkkinoiden suotuisiin suhdanteisiin on johtanut viljan interventiovarastojen merkittävään pienentymiseen, ja

hankintataseen 1995/96 perusteella vaikuttaa siltä, että tavoiteltu tasapaino tuotannon ja sisäisen ja ulkoisen markkina-alueen välillä on saavutettavissa vuonna 1996 noin 182 miljoonan tonnin tuotannolla; tämä tavoite voidaan saavuttaa ottamalla uudelleen viljelyyn noin 700 000 hehtaaria; tämän seurauksena olisi kesannoitava pinta-ala vahvistettava väliaikaisesti viimeistään 15 päivänä tammikuuta 1996 markkinointivuodeksi 1996/97 alemmalle tasolle kuin tällä hetkellä voimassa olevien säännösten mukainen pinta-ala,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1765/92 7 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta poiketen viljelykiertoon perustuva kesannointivelvoite vahvistetaan 10 prosentiksi markkinointivuodeksi 1996/97.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan ainoastaan markkinointivuoden 1996/97 kesannointiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 12

⁽²⁾ EYVL N:o L 158, 8.7.1995, s. 13

III

(Tiedotteita)

NEUVOSTO

Tiedote avoimien kilpailujen järjestämisestä

(95/C 253/09)

Neuvoston pääsihteeristö järjestää seuraavan avoimen kilpailun:

Neuvosto/LA/365: Portugalin kielen kääntäjät (*)

Hakemusten toimittamisen määräaika on 9 marraskuuta 1995.

(*) EYVL N:o C 253 A, 29.9.1995 (portugalinkielinen laitos)

KOMISSIO

Avoin ehdotuspyyntö tutkimuksesta "Yleisten palveluvelvoitteiden kustannuslaskenta ja rahoitus Euroopan yhteisön tietoliikennemarkkinoilla"

(95/C 253/10)

1. **Hankintaviranomainen:** Euroopan komissio, Televiestinnän, tietotekniikan markkinoiden ja tutkimuksen hyödyntämisen pääosasto, DG XIII/A, tiedoksi: hallintosektori, BU9 5/176 rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel.
Puh. (32-2) 296 83 42. Telekopio (32-2) 296 83 93.
2. **Palvelun luokka ja kuvaus:** Ottaen huomioon poliittisen päätöksen tietoliikenteen täydestä vapauttamisesta (palvelut ja infrastruktuuri) Euroopan yhteisössä vuoden 1998 alusta lähtien ja noudattaen Vihreän kirjan II osaa tietoliikenneinfrastruktuurin ja kaapelitelevisioverkon vapauttamisesta ja neuvoston 13. 6. 1995 tekemää päätöslauselmaa tietoliikennettä koskevasta tulevasta sääntelymenettelystä, Euroopan komissio aikoo teettää tutkimuksen, jonka tarkoituksena on tarkastella käytännön näkökohtia kehitettäessä yhteistä menettelytapaa tietoliikennemarkkinoiden yleisten palveluvelvoitteiden käsittelemiseksi, erityisesti palvelujen kustannuslaskennan ja rahoituksen kannalta.
3. **Toimituspaikka:** Ks. kohta 1.
- 4., 5.
6. **Vaihtoehdot:** Vaihtoehtoja ei hyväksytä.
7. **Työn suorittamisen määräaika:** Tutkimus alkaa vuonna 1996 ja kestää 5 kuukautta.
8. a) **Osaston nimi ja osoite, josta tutkimusta koskevia lisätietoja voi pyytää:** Ks. kohta 1.
b) **Asiakirjapyyntöjen esittämisen määräpäivä:** 21. 10. 1995.
c) **Lisätietoja voi pyytää telekopiona tai kirjeitse:** Telekopiopyynnöt on vahvistettava kirjeellä, joka on lähetettävä ennen kohdassa 8 b) mainittua määräpäivää.
9. a) **Tarjousten jättämisen määräpäivä:** 13. 11. 1995.
b) **Tarjousten lähetysosoite:** Ks. kohta 1.
10. a) **Henkilöt, jotka saavat olla läsnä tarjouksia avattaessa:** Euroopan komission viralliset edustajat ja yksi valtuutettu edustaja kultakin tarjoajalta.
b) **Avaustilaisuuden päivämäärä, aika ja osoite:** 28. 11. 1995 (10. 00). Euroopan komissio, Televiestinnän, tietotekniikan markkinoiden ja tutkimuksen hyödyntämisen pääosasto, avenue de Beaulieu 9, Salle de Réunions No 133, Fifth floor, B-1160 Bruxelles.
- 11.
12. **Tärkeimmät rahoitusehdot:** Tutkimukselle myönnetään 100 %:n rahoitus.
13. **Tarjoajien ryhmittymältä vaadittava oikeudellinen muoto:** Ehdotuksen voi jättää yksittäinen tarjoaja tai tarjoajien yhteenliittymä. Jos kaksi tai useampi tarjoaja jättää yhteisen tarjouksen, yhden heistä on oltava tarjouksesta vastuussa oleva pääosapuoli.
14. **Tarjoajan asemaa koskevat tiedot:** Tarjoajaa pyydetään toimittamaan arviointia varten tarvittavat taloudelliset ja tekniset tiedot. Vaatimukset määritellään tarjouserittelyissä.
15. **Tarjouksen voimassaoloaika:** 9 kuukautta.
16. **Arviointiperusteet:** Määritellään lisätiedoissa.
- 17.
18. **Ilmoituksen lähetyspäivä:** 21. 9. 1995.
19. **Ilmoituksen vastaanottopäivä Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimistossa:** 21. 9. 1995.

Tarjouspyyntö verkkojen muodostamiseksi alue- ja paikallisviranomaisista, jotka ovat halukkaita toteuttamaan yhdessä EAKER:stä annetun asetuksen 10 artiklassa tarkoitettuja, alueiden väliseen taloudelliseen kehitysyhteistyöhön liittyviä kulttuuripainotteisia kokeiluhankkeita

(95/C 253/11)

Jobdanto

EAKR:stä annetun asetuksen 10 artiklassa säädetään suunnittelukauden 1995-1999 osalta yhteisön mahdollisuudesta osallistua alueiden väliseen taloudelliseen kehitysyhteistyöhön liittyvien kulttuuripainotteisten kokeiluhankkeiden rahoitukseen. Tämän kokeilutoiminnan rahoitukseen on varattua kyseisenä kautena noin 15 000 000 ECUa.

I. Tavoitteet

Yhteistyönä toteutettavien kokeiluhankkeiden tavoitteena on lujittaa taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta myötävaikuttamalla unionin alueiden ja kaupunkien välisen verkkojen muodostamiseen kulttuurin alalla sekä myötävaikuttamalla alueellisen ja paikallisen kulttuuriperinnön arvon korottamiseen alueiden välisen yhteistyön ja taloudellisen kehityksen edistämiseksi.

Tällä toiminnalla pyritään lisäksi:

1. edistämään yhtenäistettyyn kehitykseen tähtäävää lähestymistapaa ottamalla alueiden väliseen taloudelliseen kehitysyhteistyöhön liittyvään kulttuuripainotteiseen hankkeeseen mukaan sekä politiikan ja hallinnon että talouselämän alueelliset ja paikalliset osapuolet julkiselta ja/tai yksityiseltä sektorilta taikka yhdistyssektorilta;
2. edistämään kulttuuriin liittyvien kokemusten ja asiantuntemuksen vaihtoa alue- ja paikallisviranomaisten välillä yhteisön yhteenkuuluvuuden turvaamiseksi;
3. edistämään uusien tieto- ja viestintätekniikoiden käyttöä.

Näiden alueiden väliseen taloudelliseen kehitysyhteistyöhön liittyvien kulttuuripainotteisten kokeiluhankkeiden tavoitteena on lujittaa taloudellista yhteenkuuluvuutta, ja ne on suunnattu alueellisille ja paikallisille yhteisöille tavoitteiden 1, 2, 5b ja 6 ollessa etusijalla.

II. Hankkeiden aiheet

Verkon muodostamista varten voidaan valita yksi erillinen yhteistyöala tai se voidaan yhdistää enintään kahteen muuhun alan, jos niiden välillä vallitsee looginen yhteys. Tämän vuoksi kukin yhteistyöverkko voi esittää enintään kolmea aihetta.

Ehdotukset voivat koskea jäljempänä lueteluja aloja, joita ei ole kuitenkaan rajattu tiukasti:

Eurooppalaiseen kulttuuriperintöön liittyvät yhteistyöalat

- historiallinen ja arkkitehtoninen perintö (kaupunkikenttämiseen liittyvä, arkeologinen, uskonnollinen, sotilaallinen, merellinen...),

— teollinen perintö (tekstiiliteollisuus, terästeollisuus...),

— käsityöläisperintö (taideammatit, perinteiset ammatit, tietotaito...).

Jos eurooppalaisen kulttuuriperinnön eri aloilla järjestettävien yhteistyöhankkeiden tavoitteiden toteuttaminen vaatii kulttuuritapahtumia tai kulttuurituotteiden luomista, ne voidaan ottaa huomioon perinnön paikallisessa kehittämisessä ja arvонkorottamisessa.

Osallistujien on esitettävä kunkin hankkeen osalta määrittämissä arvioitavissa olevat erityistavoitteet sekä tarkasti määritelty työohjelma.

Lähetettävien hanke-ehdotusten on käsitettävä muuttaman sivun laajuinen kokoava asiakirja, josta ilmenevät toiminnan tavoitteet, osallistujat, kehys, aihe tai aiheet, sekä yksityiskohtainen esitys rahoituksen järjestämisestä.

Hankkeiden kesto ei saa olla yli 24 kuukautta.

III. Osallistujat

Verkkoihin saavat osallistua alueelliset ja paikalliset yhteisöt tavoitteiden 1, 2, 5b ja 6 ollessa etusijalla. Tavoitteeseen 1 ja/tai mahdollisesti tavoitteeseen 6 kuuluvien alueellisten yhteisöjen on edustettava vähintään kolmasosa yhteistyökumppaneista ja haetusta yhteisön rahoitusosuudesta.

Alueet tai paikalliset yhteisöt, joille rahoitustukea ei voida myöntää, saavat osallistua siinä määrin kuin niiden panos tuo tavoitteiden toteutumiselle välttämätöntä tosiasiallista lisäarvoa.

Kuitenkaan tavoitteisiin 1, 2, 5b ja 6 kuuluvat alueet eivät missään tapauksessa voi olla vähemmistönä suhteessa osallistujien kokonaismäärään.

Verkoissa on oltava mukana paikallisia tai alueellisia yhteisöjä edustavia yhteistyökumppaneita 3 - 6 eri alueelta ja vähintään kolmesta jäsenvaltiosta. Verkon toteuttamiseen osallistuvien alue- tai paikallisviranomaisten määrä ei saa olla suurempi kuin kuusi, ellei kyseessä ole perusteltu poikkeustapaus.

Lisäksi julkisen ja/tai yksityisen talouselämän sektorin tai yhdistyspiirien on osallistuttava verkkoon alueellisten yhteisöjen kautta.

IV. Rahoitus

Yhteisön osuus hankkeen rahoituksesta saa olla enintään 75 % kokonaiskustannuksista EAKR:n tavoitteeseen 1 ja tavoitteeseen 6 kuuluvien alueiden ja yhteisöjen osalta ja 50 % prosenttia kokonaiskustannuksista muiden osalta.

Julkisen ja/tai yksityisen talouselämän sektorin on osallistuttava hankkeen rahoituksen toteuttamiseen 20-25 % kokonaiskustannuksista kattavalla osuudella.

EAKR:stä annetun asetuksen 10 artiklan mukainen yhteisön hankekohtainen rahoitusosuus on periaatteessa 600 000 ECU:n suuruinen.

V. Tietopaketti

Yleistä tietoa, hakulomakkeen, valintaperusteet ja hakuohjeet sisältävän tietopaketin saa osoitteesta:

Euroopan komissio, Aluepolitiikan pääosasto, DG XVI, bâtiment CSM1, bureau 7/43, unité A.2: projet de coopération à vocation culturelle, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel

mieluiten fax-numerosta (32-2) 295 01 38/39 tai 40 varustettuna maininnalla "DG XVI, article 10 FEDER".

Hakijoiden tarkat yhteystiedot on annettava selkeästi.

VI. Hakemusten jättäminen

Ehdotusten on oltava perillä komissiossa ennen 1. 3. 1996.

Ehdotuspyyntö pilottitoimista, jotka tähtäävät tietoyhteiskunta-käsitteen yhdentämiseen heikomassa asemassa olevien alueiden aluekehityspolitiikkaan EAKR-asetuksen 10 artiklan (1) ja ESR-asetuksen 6 artiklan (2) mukaisesti

(95/C 253/12)

Johdanto

Yksi EAKR-asetuksen 10 artiklan ja ESR-asetuksen 6 artiklan mukaisten pilottitoimien ensisijaisista alueista ajankaksolle 1995-1999 on "tietoyhteiskunta"-käsitteen siirtäminen alueiden arkielämään kekseliäiden sovellutusten ja palvelujen avulla, käyttäjien osallistumista suuresti kannustamalla ja parasta mahdollista käytäntöä levittämällä erityisesti Euroopan yhteisöjen heikommassa asemassa olevilla alueilla.

Tämän noin 20 000 000 ecun pilottisuunnitelman pääta-voite on "tietoyhteiskunta"-käsitteen yhdentäminen heikommassa asemassa olevien alueiden aluekehityspolitiikkaan. Tähän ehdotuspyyntöön sisältyy kaksi vaihtoehtoista toiminta-alaa:

A) Kumppanuuden kehittäminen alueellisten avaintoimijoiden kesken alueellisen tietoyhteiskuntastrategian ja toimintasuunnitelman laatimiseksi

Tavoitteet

a) Lisätä konsensusta ja kumppanuutta alueellisten avaintoimijoiden kesken alueellisen tietoyhteiskuntas-

strategian ympärillä, jossa kuvataan, miten vastata tietoyhteiskunnan tarjoamiin haasteisiin ja hyötyä sen tarjoamista mahdollisuuksista sitä tehtäessä,

b) ja edistää niiden tehtävään sitoutumista ja yhteistyötä alueellisen toimintaohjelman kehittämiseksi, mukaan lukien toteutettavuuden arviointi avainsovellusten osalta, jotka vaikuttavat voimakkaasti taloudelliseen kehitykseen.

Alueellisen "tietoyhteiskuntastrategian ja toimintasuunnitelman" olisi tarjottava järkevä ja vakaa kehys tämän alan tulevaisuuden investointeja koskevien poliittisten päätösten optimoimiseksi alueellisella tasolla.

Osallistujat

Ehdotuksia, joista ilmenee alueellisten avaintoimijoiden osallistumiseen sitoutuminen, voi jättää taloudellisesta kehityksestä asianomaisella alueella vastaava alueellinen viranomainen, erityisesti NUTS II -alueilla, joilla suuri osa väestöstä elää alueilla, jotka on määritelty EAKR-asetuksen mukaisesti tavoitteisiin 1, 2, 5b ja 6 kuuluviksi.

Toimitettavat asiakirjat

Tärkein toimitettava sopimus on alueellisten avaintoimijoiden luovuttama "alueellinen tietoyhteiskuntastrategia ja toimintasuunnitelma". Siinä pyritään yhdentämään tä-

(1) Neuvoston asetus (ETY) N:o 4254/88, EYVL L 374, 31. 12. 1988, muutettuna neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2083/93, EYVL L 193 du 31. 7. 1993.

(2) Neuvoston asetus (ETY) N:o 4255/88, EYVL L 374, 31. 12. 1988, muutettuna neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2084/93, EYVL L 193, 31. 7. 1993.

män alan alkuperäiset mahdollisuudet taloudellis-sosiaaliin tavoitteisiin, jotta "tietoyhteiskunnan" tarjoamia mahdollisuuksia voidaan arvioida reaalisesti ja käyttää mahdollisesti erityisesti alueellisella tasolla.

Rahoitus

Yhteisö rahoittaa 50 % "tietoyhteiskunnan alueellisen strategian ja toimintasuunnitelman" kokonaiskustannuksista summan ollessa enintään 250 000 ecua aluetta kohden.

Valintaperusteet

Laajan luettelon valintaperusteista löytää tietopakettista.

B) Pilottisovellutusten valmistelu ja käynnistäminen parhaan käytännön osoittamiseksi tietoyhteiskunnan alueellisessa toteuttamisessa

Tavoitteet

Tämän toiminnan tavoitteet ovat useaa aluetta koskevien pilottisovellutusten määrittely ja valitseminen, joilla on selkeä innovatiivinen ja esimerkillinen vaikutus heikommassa asemassa oleviin alueisiin. Kommissio etsii avainkäyttäjäsovellutuksia, jotka voivat informaatio- ja viestintäteknologiaa käyttämällä myötävaikuttaa alueelliseen kehitykseen ja työpaikkojen luomiseen heikommassa asemassa olevilla alueilla. Ehdotusten olisi selvästi yhdennettävä pilottisovellutuksen tarkoitus alueellisen kehitystrategian osaksi.

Alueellisiin kehitystavoitteisiin liittyvät tietoyhteiskunnan sovellutukset olisi luokiteltava seuraavien alojen mukaisesti:

1. Liike-elämän tarpeet ja kilpailukykyisyys
2. Työpaikkojen luominen ja inhimilliset voimavarat
3. Ympäristö ja elämän laatu
4. Alueellisen syrjäytymisen vähentäminen
5. Kansalaisten palvelujen parantaminen ja henkilökoh-
taisten palvelujen kehittäminen

Ohjeellinen luettelo mahdollisista pilottisovellutusalaloista sisältyy tietopakettiin. Tämän avoimen kutsun perusteella tehdyissä ehdotuksissa olisi perusteltava niiden suora johdonmukaisuus edellä mainittujen alueellisten kehitystavoitteiden kanssa.

Osallistujat

Ehdotuksia, joista ilmenee useilta eri alueilta tulevien alueellisten avaintoimijoiden osallistumiseen sitoutuminen, voivat tehdä kaikki paikalliset tai alueviranomaiset. Ehdotusten olisi perustuttava alueiden väliseen yhteistyöhön, joka tähtää useilla alueilla toteutettaviin ja käytettäviin sovellutuksiin, ja niiden on koostuttava eri maista kahdelta alueelta tulevasta vähintään kahdesta osallistuvasta osapuolesta. Etusijalla ovat useaa aluetta koskevat ehdotukset, joissa on mukana 3-6 aluetta vähintään kolmesta maasta. Vähintään yhden kolmasosan osallistuvista alueista ja tarvittavasta rahoitusosuudesta olisi oltava tavoitteeseen I ja/tai mahdollisesti tavoitteeseen 6 kuuluvilta alueilta.

Rahoitus

Kommission rahoitusosuus on 1 000 000-3 000 000 ecua pilottihanketta kohden, ja se kattaa enintään 50 % pilottisovellutusten hyväksyttävistä kuluista, joihin sisältyy yksityiskohtainen hankkeen määrittely.

Toimitettavat asiakirjat

Tärkeimmät toimitettavat asiakirjat ovat yksityiskohtainen hankkeen määrittely ja kertomus, joka sisältää kuvauksen pilottisovellutuksen täytäntöönpanoprosessista sekä arvioinnin saavutetuista tuloksista ja sosiaalis-taloudellisesta vaikutuksesta kyseessä oleviin alueisiin. Toimitettavat asiakirjat olisi suunnattava tiedottamiseen ja tulosten levittämiseksi muille alueille.

Valintaperusteet

Laajan luettelon valintaperusteista löytää tietopakettista.

Tietopaketti

Yksityiskohtaisia tietoja tästä ehdotuspyynnöstä, mukaan lukien hakulomakkeen, tietopaketin ja toimintaohjelman, menettelyt ja valintaperusteet ehdotusten jättämiseksi, yhteisön rahoitusosuutta koskevat periaatteet ja sopimus voi saada seuraavasta osoitteesta:

Euroopan komissio, Pääosasto XVI - Aluepolitiikka ja koheesio, osasto A2, tietoyhteiskuntahankkeet, virasto CSM1 7/43, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, telekopio (32-2) 295 01 38/39/40, lisätäkää kuoreen seuraava merkintä: "DG XVI, EAKR, 10 artikla".

Ehdotusten jättäminen

Toimintakenttään I liittyvien hankkeiden osalta ehdotusten on oltava komissiossa 12. 1. 1996 mennessä ja toimintakenttään II liittyvien hankkeiden osalta 28. 2. 1996 mennessä (yksi alkuperäiskappale ja kolme jäljennöstä).

Uutta luovat hankkeet: uudet työpaikat ja erityisesti paikallisiin aloitteisiin perustuvat työpaikat

Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen 10 artikla

Tarjouspyyntö N:o 95/37

(95/C 253/13)

I. Viitekehys

Euroopan väestötieteellinen ja yhteiskunnallis-kulttuuri-nen kehitys sekä elintapojen muuttuminen ovat synnyttä-neet uusia tarpeita, jotka voivat luoda uusia työpaikkoja.

Tätä kysymystä käsitteli laajalti Euroopan komission esi-tämä Valkoinen kirja kasvusta, kilpailukyystä ja työllisyydestä, jonka valtioiden ja hallitusten päämiehet hy-väksyivät Brysselissä 12/1993. Eurooppa-neuvosto oli ke-hottanut komissiota arvioimaan tältä pohjalta työpaikko-jen luomismahdollisuutta syventämällä erityisesti jo to-teutettuihin paikallisiin aloitteisiin. Jatkossa vuosina 1994 ja 1995 erityisesti Essenissä ja Cannesissa järjestetyissä Eurooppa-neuvoston kokouksissa korostettiin paikallisten aloitteiden tärkeyttä työpaikkojen määrän kasvun li-säämisessä. Essenin kokouksessa komission esittämä tut-kimus osoittaa lukuisten esimerkkien avulla, että tietyt unionin maat ovat jo pitkällä tässä kehityksessä.

Tutkimuksessa yksilöidään myös ne palvelusektorin toi-minta-alat, joilla on olemassa parhaat työllistämismah-dollisuudet. Lopuksi siinä korostetaan näiden uusien työ-paikkamahdollisuuksien kehityksen tiellä olevia suurim-pia esteitä.

II. Tavoite

Tavoite on kaksitahoinen: edistää alueellisten tai paikal-listen strategioiden laatimista sekä kokeiluhankkeita, joilla tuetaan paikallisiin aloitteisiin perustuvien työpaik-kojen luomista etusijalle asetetuilla, elämänlaadun paran-tamiseen liittyvillä aloilla:

1. ihmiseen liittyvät työpaikat (lapset, vanhukset...);
2. elinympäristöön liittyvät työpaikat (asuntojen kunnos-tus, joukkoliikenne, lähikaupat, uudet matkailumuodot...),
3. ympäristöön liittyvät työpaikat (kierrätys, luontoalu-eet, saastumisen torjunta...).

Tätä yhteisön toimintaa ei ole suunnattu millekään eri-tyisille väestöryhmille, ja sitä täydentää pitkäaikaistyöttö-mille tarkoitettu, budjettikohdasta B2-605 toteutettava erityisohjelma.

III. Toiminta, jolle tukea voidaan myöntää

Toiminnan on jakauduttava kahteen jatkuvaan vaihee-seen:

1. alueellisten ja paikallisten strategioiden laatiminen (kesto: 8 kuukautta), jossa keskitytään etsimään vas-tausta lähityöpaikkojen kehitystä rajoittavien esteiden poistamiseen ensisijaisesti kolmella taholla ja erityisesti viimeksi mainitulla:
 - kysynnän vilkastuttamiseen; julkinen kannustus näyttää olevan tarpeen alkuvaiheessa tämän uuden toiminnan tuloksena syntyvän kauppatavaran saat-teeksi,
 - uusien työpaikkojen ammattimaistamiseen,
 - tarjonnan jäsentämiseen erityisesti yritysten perus-tamisen kannalta,
2. havainnollistavat kokeiluhankkeet (kesto: 16 kuu-kautta) keskittyvät tukemaan ohjaus- ja konsulttitoi-mintaan sekä rahoitussuunnitteluun erikoistuneiden rakenteiden toteuttamista tai olemassa olevien raken-teiden monipuolistamista tämän uuden toiminnan käynnistämiseksi,
3. toiminnan koko keston ajan osallistujat sitoutuvat myös kokemustensa hyödyntämiseen ja levitykseen osana verkkoutumista.

IV. Osallistujille tuen saamiseksi asetettavat edellytykset

Hankkeisiin saavat ensisijaisesti osallistua tavoitteisiin 1, 2, 5b ja 6 kuuluvat paikalliset yhteisöt ja yhteiskunnallis-taloudelliset osapuolet. Näiden osapuolten on katettava yhtenäinen alue, jonka asukasluku on, lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja poikkeuksia, vähintään 200 000 henkilöä, ja sitouduttava osallistumaan yhteis-työhön erityisesti yhdistyssektorin (järjestöjen, jotka eivät pyri tuottamaan voittoa), yhteiskunnallis-taloudellisten laitosten ja yksityisen sektorin kanssa.

V. Valintaperusteet

Hankkeet valitsee komissio riippumattoman asiantuntija-ryhmän avustuksella seuraavia perusteita noudattaen:

- alueen työllisyystilanne ja erityisesti työttömyysaste suhteessa yhteisön keskiarvoon;

- yhteistyöhön osallistumisen laatu eri osapuolten välillä;
- strategian osuvuus suhteessa alueen työllisyysongelmiin;
- metodologia ja arviointimittarit;
- sitoutuminen tulosten levittämiseen verkossa;
- mahdolliset toimenpiteet toiminnan muuttamiseksi pysyväksi.

Hankkeet valitaan lopullisesti 3/1996.

VI. Rahoitusedellytykset

Yhteisön osuus hankkeen rahoituksesta saa olla enintään:

- 75 % tavoitteisiin 1 ja 6 kuuluvien alueiden osalta,
- 50 % tavoitteisiin 2 ja 5b kuuluvien alueiden osalta,
- 30 % niiden alueiden osalta, joihin ei sovelleta alupoliittisia tavoitteita.

Yleisesti ottaen yhteisön hankekohtainen rahoitusosuus on 250 000-1 000 000 ecua.

VII. Hakumenettely

Ehdotusten on oltava perillä komissiossa viimeistään 31. 1. 1996. Ne on toimitettava alkuperäiskappaleena ja kolmena jäljennöksenä osoitteeseen:

Euroopan komissio, DG XVI - Aluepolitiikka ja koheesio, bâtiment CSM1 - bureau 7/43, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, telekopio (32-2) 295 01 38/39 tai 40 varustettuna maininnalla "DG XVI, article 10 du FEDER".

Tietoa näiden kokeiluhankkeiden viitekehyksestä sekä hakemusasiakirjat, jotka on liitettävä asianmukaisesti täytettyinä ehdotukseen, sisältävän tietopaketin saa pyynnöstä. Sen voi tilata mieluiten edellä mainitusta telekopionumerosta. Lukuun ottamatta "Directoria"-julistusta (Bryssel, 4 - 6. 12. 1995) hakijoille ei voida antaa mitään muita tietoja tai ohjeita.